

Ezekiel

¹ Godine tridesete, četvrtoga mjeseca, petoga dana, kad bijah među izgnanicima na rijeci Kebaru, otvoriše se nebesa i ja ugledah božanska viđenja. ² Petoga dana istoga mjeseca - godine pete otkako odvedoše u izgnanstvo kralja Jojakima - ³ riječ Jahvina dođe Ezekielu, sinu Buzijevu, svećeniku u zemlji kaldejskoj, na rijeci Kebaru. Spusti se na me ruka Jahvina. ⁴ Pogledah, kad ono sa sjevera udario silan vihor, velik oblak, bukteći oganj obavijen sjajem; usred njega, usred ognja, nešto nalik na sjajnu kovinu. ⁵ Usred toga nešto kao četiri bića, obličjem slična čovjeku; ⁶ svako od njih sa četiri obraza, u svakoga četiri krila. ⁷ Noge im ravne, a stopala kao u teleta; sijevahu poput glatke mjedi. ⁸ Ispod krila imahu na sve četiri strane ruke čovječje. I svako od njih četvero imaše svoj obraz i svoja krila. ⁹ Krila im se spajahu jedno s drugim. Idući, ne okretahu se: svako se naprijed kretaše. ¹⁰ I u sva četiri bijaše lice čovječje; u sva četiri zdesna lice lavlje; u sva četiri slijeva lice volujsko; i lice orlovsko u sva četiri. ¹¹ Krila im bijahu gore raskriljena. Svako imaše dva krila što se spajahu i dva krila kojim tijelo pokrivahu. ¹² I svako iđaše samo naprijed. A iđahu onamo kamo ih je duh gonio. I ne okretahu se idući. ¹³ A posred tih bića vidjelo se kao neko užareno ugljevlje, kao goruće zublje koje se među njima kretahu; iz ognja sijevaše i munje bljeskahu. ¹⁴ Bića trčahu i opet

se vraćahu poput munje. ¹⁵ Dok ja promatrah, gle: na zemlji uza svako od četiri bića po jedan točak. ¹⁶ Točkovi bijahu slični krizolitu, sva četiri istoga oblika; oblikom i napravom bijahu kao da je jedan točak u drugome. ¹⁷ U kretanju mogli su ići u sva četiri smjera a nisu se morali okretati. ¹⁸ Naplatnice im bijahu visoke, a kad bolje promotrih, gle, na sve strane pune očiju. ¹⁹ Kad bi bića krenula, krenuli bi s njima i točkovi; kad bi se bića sa tla podigla, i točkovi se podizahu. ²⁰ Kuda ih je duh gonio, onuda se kretahu, a zajedno se s njima i točkovi podizali, jer duh bića bijaše u točkovima. ²¹ Pa kad su bića krenula, i točkovi bi krenuli, a kad bi se ona zaustavila, ustavljali se i točkovi; kad se ona sa tla dizahu, i točkovi se s njima podizahu, jer duh bića bijaše u točkovima. ²² Nad glavama bića bijaše nešto kao svod nebeski, nalik na sjajan prozirc, uzdignut nad njihovim glavama. ²³ A pod svodom raskriljena krila, jedno prema drugome: svakome po dva krila pokrivalu tijelo. ²⁴ Čuh lepet njihovih krila kao huk velikih voda, kao glas Svesilnog, kao silan vihor, kao graju u taboru. Kad bi se bića zaustavila, spustila bi krila. ²⁵ Sa svoda nad njihovim glavama čula se grmljavina. ²⁶ Ispod svoda nad njihovim glavama bijaše nešto kao kamen safir, poput prijestolja: na tom kao prijestolju, gore na njemu, kao neki čovjek. ²⁷ I vidjeh kao sjajnu kovinu, iznutra i uokolo kao oganj; od njegovih bokova naviše i od njegovih bokova naniže nešto poput ognja i blijeska na sve strane. ²⁸ Taj

blijesak na sve strane bijaše poput duge što se za kišnih dana javlja u oblaku. To bijaše nešto kao slava Jahvina. Vidjeh, padoh ničice i čuh glas koji mi govoraše.

2

¹ I reče mi: “Sine čovječji, na noge se, da s tobom govorim!” ² OI uđe u me duh, kako mi progovori, te me podiže na noge i ja čuh glas onoga koji mi govoraše. ³ I reče mi: “Sine čovječji, šaljem te k sinovima Izraelovim, k narodu odmetničkom što se odvrže od mene. Oni i oci njihovi grijeshili su protiv mene sve do dana današnjega. ⁴ Šaljem te k sinovima tvrdokorna pogleda i okorjela srca. Reci im: Ovako govori Jahve Gospod! ⁵ I poslušali oni ili ne poslušali - rod su odmetnički - neka znaju da je prorok među vama. ⁶ A ti, sine čovječji, ne boj ih se i ne plaši se riječi njihovih: ‘Trnje te okružuje i sjediš među samim skorpionjama.’ Ne plaši se riječi njihovih i ne boj se nimalo njihova pogleda jer oni su rod odmetnički. ⁷ Govori im moje riječi, poslušali oni ili ne poslušali, jer rod su odmetnički. ⁸ A ti, sine čovječji, poslušaj što ću ti sada reći: Ne budi odmetnik kao što su oni rod odmetnički! Otvori usta i progutaj što ću ti sada dati!” ⁹ I pogledah, a to ruka k meni ispružena i u njoj, gle, svitak knjige. ¹⁰ I razvi se knjiga preda mnom: bijaše ispisana izvana i iznutra, a u njoj napisano: “Naricanje! Jecanje! Jauk!”

3

¹ I reče mi: “Sine čovječji, progutaj što je pred tobom! Pojedi taj svitak, te idi i propovijedaj domu Izraelovu!” ² Otvorih usta, a on mi dade da progutam svitak ³ i reče: “Sine čovječji, nahrani trbuh i nasiti utrobu svitkom što ti ga dajem!” I pojedoh ga, i bijaše mi u ustima sladak kao med. ⁴ Reče mi: “Sine čovječji, idi domu Izraelovu i prenesi mu moju poruku. ⁵ Ne šaljem te k narodu nepoznata jezika i nerazumljiva govora, već te šaljem domu Izraelovu. ⁶ Ne šaljem te k mnogim narodima nepoznata jezika i nerazumljiva govora koje ti ne bi mogao razumjeti. A kad bih te k njima i poslao, oni bi te poslušali. ⁷ A dom te Izraelov neće poslušati, jer ni mene ne sluša, jer dom je Izraelov tvrde glave i okorjela srca. ⁸ Evo, zato ću sada otvrdnuti tvoje lice kao što je i njihovo i glavu ću tvoju učiniti tvrdoglavom kao što je njihova. ⁹ I ne boj ih se i ne plaši, jer oni su rod odmetnički!” ¹⁰ Reče mi: “Sine čovječji, sve riječi što ću ti reći uzmi k srcu i poslušaj ih svojim ušima. ¹¹ I hajde izgnanicima, sinovima svojega naroda, i reci im: Ovako govori Jahve Gospod! - poslušali ili ne poslušali!” ¹² Uto me duh podiže i ja za sobom čuh silnu tutnjavu. Slava se Jahvina podigla sa svojega mjesta. ¹³ Čuh lepet krila onih bića - udarahu jedno o drugo - i snažnu škripu točkova što se s njima kretahu i zaglušnu jeku jakoga glasa. ¹⁴ Tada me duh prihvati i ponese. I ja idah ogorčen i gnjevna srca, a ruka me Jahvina čvrsto pritisla. ¹⁵ Tako stigoh u Tel Abib, k izgnanicima

koji življahu na rijeci Kebaru - onamo gdje se bijahu nastanili - te ostadoh među njima sedam dana kao omamljen. ¹⁶ Poslije sedam dana dođe mi opet riječ Jahvina: ¹⁷ “Sine čovječji, postavljam te za čuvara doma Izraelova. I ti ćeš riječi iz mojih usta slušati i opominjat ćeš ih u moje ime. ¹⁸ Kad bezbožniku rekнем: 'Umrijet ćeš', a ti ga ne opomeneš i ne odvратиš od zla puta njegova kako bi mu život spasio, on će umrijeti sa svojega bezakonja, ali ću ja od tebe tražiti račun za krv njegovu. ¹⁹ A kad opomeneš bezbožnika, a on se ne odvрати od bezakonja i od zla puta svojega, on će umrijeti zbog svoje krivice, a ti ćeš spasiti svoj život. ²⁰ Isto tako, odvрати li se pravednik od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu, postaviti ću mu zamku i umrijet će jer ga ti ne opomenu zbog njegova grijeha; umrijet će, i njegova se pravedna djela više neće spominjati, ali ću od tebe tražiti račun za krv njegovu. ²¹ Ako li ti pravednika opomeneš da ne griješi, i on zaista prestane griješiti, živjet će jer je prihvatio opomenu, a i ti ćeš spasiti život svoj.” ²² Ondje me opet zahvati ruka Jahvina i on mi reče: “Ustani i siđi u dolinu da ondje s tobom govorim!” ²³ Ustadoh tada i siđoh u dolinu, i gle: Slava Jahvina stajala ondje, slična Slavi koju vidjeh na rijeci Kebaru te padoh ničice. ²⁴ Jahvin duh uđe u me, osovi me na noge i reče: “Idi i zatvori se u domu svojemu! ²⁵ Na te ću, evo, sine čovječji, staviti užad i svezati te i više nećeš izlaziti. ²⁶ I jezik ću ti zalijepiti za nepce te ćeš onijemjeti i nećeš ih više karati, jer su rod

odmetnički. ²⁷ A kad ti ja progovorim, otvorit ću ti usta i ti ćeš im reći: Ovako govori Jahve Gospod! I tko hoće slušati, neka sluša, a tko neće, neka ne sluša, jer su rod odmetnički.

4

¹ A ti, sine čovječji, uzmi opeku, postavi je preda se i nacrtaj na njoj grad Jeruzalem. ² Oko njega postavi opsadu, sagradi prema njemu utvrdu, podigni nasip, iskopaj oko njega opkop, razvrstaj vojsku i porazmjesti zidodere uokolo. ³ Zatim uzmi gvozdenu ploču i postavi je kao gvozden bedem između sebe i grada te k njemu okreni lice, i bit će opsjednut. Pritisni ga! To je znak domu Izraelovu! ⁴ Zatim leži na svoju lijevu stranu i stavi na se grijeh doma Izraelova: koliko dana budeš tako ležao, toliko ćeš dana nositi njihov grijeh. ⁵ Dajem ti po dan za godine grijeha njihovih: sto i devedeset dana nosit ćeš grijeh doma Izraelova. ⁶ A kad to završiš, četrdeset ćeš dana ležati na desnoj strani da nosiš grijeh doma Judina; dajem ti po dan za svaku godinu. ⁷ Tad okreni lice prema opsjedanom Jeruzalemu, pruži golu desnicu i prorokuj protiv njega. ⁸ A ja ću te užetima vezati da se ne možeš okretati s jedne strane na drugu dok ne navršiš dane svoje opsade. ⁹ Uzmi pšenice, ječma, boba, leće, prosa i raži, stavi to u jednu posudu i pripravi od toga sebi kruh. Jest ćeš ga onoliko dana koliko budeš ležao na svojoj strani: sto i devedeset dana. ¹⁰ Jelo što ćeš ga jesti bit će izmjereno; dvadeset šekela na dan; a jest ćeš ga u određeno vrijeme. ¹¹ I vodu ćeš piti na mjeru: šestinu hina. Pit ćeš

je u određeno vrijeme. ¹² A jest ćeš pogaču od ječma što ćeš je pred njima ispeći na ljudskim izmetinama.” ¹³ I reče: “Tako će sinovi Izraelovi jesti svoj nečisti kruh među narodima među koje ću ih izagnati.” ¹⁴ Ja mu odgovorih: “Jao, Jahve Gospode, gle, moja duša nije okaljana, jer se od djetinjstva još ne okusih ničega uginulog ni rastrganog niti u moja usta ikad uđe meso nečisto.” ¹⁵ A on će: “Gle, dajem ti kravlju balegu umjesto ljudskih izmetina da na njoj ispečeš kruh!” ¹⁶ Još mi reče: “Sine čovječji, uništiti ću u Jeruzalemu posljednju pričuvu kruha, i jest će kruh na mjeru i s tjeskobom, i pit će vodu na mjeru i sa zebnjom. ¹⁷ Neka im nestane kruha i vode, neka usahnu zbog bezakonja svojega i jedan za drugim neka poginu!

5

¹ A ti, sine čovječji, uzmi mač naoštren, uzmi ga kao britvu brijačku i obrij glavu i bradu. Zatim uzmi mjerice i porazdijeli. ² Trećinu spali posred grada ognjem kad se navrše dani tvoje opsade; trećinu uzmi i sasijeci mačem oko grada; trećinu baci u vjetar - i svoj ću mač trgnuti na njih. ³ Uzmi malo i zaveži u skute haljine. ⁴ Od toga opet nešto uzmi, baci u vatru i spali: odatle će se razgorjeti vatra svemu domu Izraelovu!” ⁵ Ovako govori Jahve Gospod: “Ovo je Jeruzalem! Postavih ga u središte naroda, okružih ga zemljama! ⁶ Ali se on odupro mojim naredbama većma nego pogani, zakonima mojim većma nego zemlje koje ga okružuju.” ⁷ Stoga ovako govori Jahve Gospod:

“Buntovniji ste od naroda koji vas okružuju, ne hodite po mojim zakonima i ne vršite ni mojih naredaba ni naredaba okolnih naroda.” ⁸ Zato ovako govori Jahve Gospod: “Evo i mene protiv tebe! Izvršit ću sud svoj nad tobom na oči svih naroda. ⁹ Zbog tvojih gadosti učinit ću s tobom što još ne učinih nikada nit ću ikad učiniti: ¹⁰ posred tebe očevi će jesti sinove, a sinovi očeve; izvršit ću sud svoj nad tobom i sav ostatak tvoj predati svim vjetrovima! ¹¹ Života mi moga! - riječ je Jahve Gospoda - svakojakim grozotama i gadostima ti uistinu oskvrnu moje Svetište. I ja ću sada brijati i oko se moje neće sažaliti i neću se smilovati: ¹² trećina će tvojih žitelja posred tebe od kuge skončati i od gladi umrijeti; trećina će oko tebe od mača pasti; trećinu ću predati vjetrovima - i mač ću svoj trgnuti na njih! ¹³ Tako ću iskaliti gnjev svoj i smirit će se jarost moja kad im se osvetim. I kad iskalim jarost svoju nad njima, spoznat će da sam to ja, Jahve, u ljubomori svojoj bio rekao. ¹⁴ Opustošit ću te, izvrgnut ću te ruglu naroda koji te okružuju, na oči svim prolaznicima. ¹⁵ Da, bit ćeš na ruglo i sramotu, opomena i užas okolnim narodima kad izvršim protiv tebe sve svoje sudove kažnjavajući gnjevno, jarosno. Ja, Jahve, rekoh! ¹⁶ I kad na vas pustim ljute strijele gladi što zatiru, koje ću pustiti na vas da vas uništim i glađu zatrem - uništiti ću vam i posljednju pričuvu kruha. ¹⁷ A povrh gladi pustiti ću na vas i divlje zvijeri koje će ti djecu rastrgati; kuga će te i krv preplaviti: pod mač ću te svoj

okrenuti. Ja, Jahve, rekoh!”

6

¹ Tada mi dođe riječ Jahvina i reče: ² “Sine čovječji, okreni lice prema gorama Izraelovim i prorokuj protiv njih. ³ Reci: 'Gore Izraelove, čujte riječ Jahve Gospoda! Ovako govori Jahve Gospod: Gore i brežuljci, jaruge i doline, evo, spustit ću mač na vas i oborit ću uzvišice vaše! ⁴ Opustjet će žrtvenici vaši i porušit će se stupovi vaši, a vaše poginule pred kumire ću vam baciti. ⁵ Pobacat ću trupla sinova Izraelovih pred kumire njihove i rasijat ću kosti vaše oko žrtvenika vaših! ⁶ Gdje god boravili, gradovi će vaši biti opustošeni, uzvišice poharane, žrtvenici će vam opustjeti i biti uništeni, kumiri će vaši biti oboreni i nestat će ih, stupovi će vaši biti smrvljeni, sva će djela vaša propasti. ⁷ Među vas će padati poginuli, i znat ćete da sam ja Jahve! ⁸ Ali ću ipak poštediti neke od vas: ti će među narodima uteći maču kad se raspršite po zemljama. ⁹ Tada će se preživjeli među vama spomenuti mene među narodima kamo budu odvedeni u izgnanstvo, kad im slomim srce preljubničko što se odmetnulo od mene i kad im iskopam preljubničke oči što pođoše za kumirima njihovim. I tada će sami sebi omrznuti zbog nedjela što ih počinije gadostima svojim. ¹⁰ I spoznat će da sam ja Jahve: nisam im zaludu govorio da ću ih udariti svim tim zlom.” ¹¹ Ovako govori Jahve Gospod: “Pljesni rukama i lupni nogama, te reci: Jao! zbog svih gadnih nedjela dom će Izraelov pasti od mača, gladi i kuge!

¹² Tko bude daleko, od kuge će umrijeti; tko bude blizu, od mača će pasti, i tko bude opkoljen, od gladi će izdahnuti! Tako ću gnjev iskaliti na njima ¹³ i spoznat će da sam ja Jahve kad im poginuli budu ležali među kumirima oko žrtvenika na svakome povišem brežuljku, nad svim vrhovima planinskim, pod svakim stablom zelenim, pod svakim hrastom granatim, gdje se god prinosio ugodan miris kumirima njihovim. ¹⁴ Ruku ću podići na njih i svu ću im zemlju pretvoriti u pustoš, od pustinje do Rible, posvuda gdje borave! I spoznat će da sam ja Jahve!”

7

¹ Opet mi dođe riječ Jahvina i reče: ² “Ti, sine čovječji, reci: Ovako govori Jahve Gospod zemlji Izraelovoj: 'Primiće se kraj: bliži se konac zemlji na sve četiri strane svijeta! ³ Sada je i tebi kraj: gnjev ću svoj na te izliti, sudit ću ti prema putovima tvojim i na te ću oboriti sve gadosti tvoje! ⁴ I moje te oči neće požaliti, neću ti se smilovati, nego ću te nagraditi prema putovima tvojim, tvoje će gadosti u tebi ostati. I znat ćete da sam ja Jahve.’” ⁵ Ovako govori Jahve: “Jedna nesreća, evo, dolazi! ⁶ Kraj dolazi, dolazi ti kraj, evo, dolazi! ⁷ Kolo ti udesa dolazi, stanovniče zemlje! Dolazi tvoj čas, bliži se dan: strava je, a ne radost u gorama. ⁸ Eto, uskoro ću na te izliti gnjev i iskalit ću na tebi srdžbu svoju! Sudit ću ti prema putovima tvojim i oborit ću na te sve gadosti tvoje. ⁹ I moje te oči neće požaliti, neću ti se smilovati, nego ću ti platiti prema putovima tvojim i tvoje će gadosti u tebi

ostati! I spoznat ćete da sam ja Jahve koji bježi. ¹⁰ Evo, evo dolazi, kolo ti udesa dolazi, prut već cvjeta i oholost pupa, ¹¹ a nasilje se podiže kao žezlo bezbožnosti! I nitko neće ostati od njih, nitko od njihova mnoštva. Ništa od njihove buke, nema u njima vrijednosti. ¹² Ide vrijeme, bliži se dan! Tko kupuje, neka se ne raduje, a tko prodaje, neka ne tuguje, jer se gnjev izlijeva na sve bogatstvo njegovo. ¹³ Jer tko proda, neće više dobiti što je prodao, i nitko neće bezakonjem ojačati život! ¹⁴ Trube trublje i sve je spremno, ali nitko ne kreće u boj, jer gnjev se moj izlijeva na sve bučno mnoštvo. ¹⁵ Vani - mač, a unutra - kuga i glad! I tko je u polju, od mača će poginuti, a tko u gradu, glad će ga i kuga uništiti. ¹⁶ Koji uteku, sklonit će se u gore kao dolinski golubovi, a ja ću ih sve istrijebiti, svakoga zbog bezakonja njegova, ¹⁷ i sve će ruke klonuti, a koljena će svima malaksati. ¹⁸ U kostrijet će se odjenuti, trepet će ih obuzeti, sva će lica sramota pokriti, sve će im glave očelavjeti! ¹⁹ Srebro svoje pobacat će na ulice, a zlato će smatrati izmetom: u dan srdžbe Jahvine ni srebro ni zlato neće ih izbaviti, duše im neće moći nasititi ni trbuha napuniti, jer se o to spotakoše na grijeh. ²⁰ Uzoholiše se zbog divnoga nakita svojega; od njega napraviše kumire - grozote i gadosti svoje: zato im ga pretvorih u izmet. ²¹ Dat ću ga u ruke tuđincima da oplijene, razgrabe i oskvrnu. ²² Odvratit ću od njih lice svoje: i neka se samo oskvrnjuje moja dragocjenost, neka u nju uđu provalnici i

neka je oskvrnu! ²³ Spremaj lance, jer je zemlja puna krvi i zločina koji zaslužuju smrt i grad prepun nasilja! ²⁴ Zato ću dovesti najgore narode da baštine njihove domove. Slomit ću oholost nasilnika, i svetišta njihova bit će oskvrnjena. ²⁵ Dolazi tjeskoba! Tražit će mir, a mira biti neće! ²⁶ Dolazit će nevolja za nevoljom, jedna zla vijest za drugom! I tražit će se viđenje u proroka; u svećenika neće više biti Zakona ni u starješina savjeta! ²⁷ Kralj će protužiti, a kneza će spopasti užas i ruke će puku zadrhtati, jer ću ih nagraditi prema putovima njihovim i sudit ću im prema sudovima njihovim. I znat će da sam ja Jahve.”

8

¹ Godine šeste, šestoga mjeseca, petoga dana, dok sjedah u svojoj kući, a preda mnom starješine judejske, spusti se na me ruka Jahvina. ² Pogledah, i gle: tu kao neki čovjek; od njegovih kao bokova naniže oganj, a od njegovih kao bokova naviše bljeskanje, nešto poput usijane kovine. ³ Ispruži nešto nalik na ruku i uhvati me za kosu na glavi. Uto me duh podiže između zemlje i neba i ponese me u božanskome viđenju u Jeruzalem, na ulaz unutrašnjih vrata, što su okrenuta prema sjeveru gdje stoji kumir, ljubomora koja izaziva ljubomoru. ⁴ I gle, ondje bijaše Slava Boga Izraelova, kao što je vidjeh u dolini. ⁵ I reče mi: “Sine čovječji, podigni oči prema sjeveru!” I podigoh oči prema sjeveru. I gle, kumir, ljubomora, bijaše i na sjeveru, kraj vrata žrtvenika, na strani prema ulazu. ⁶ I reče mi: “Sine čovječji, vidiš li što oni ovdje čine?”

Velike su to gnusobe što ih dom Izraelov ovdje čini, samo da me udalji iz mojega Svetišta. A vidjet ćeš i gorih gnusoba!” ⁷ I povede me do vrata predvorja. Pogledah, i gle: u zidu pukotina. ⁸ I reče mi: “Sine čovječji, probij taj zid!” Probih zid, a ono - ulaz! ⁹ I reče mi: “Uđi i pogledaj strahovite gadosti što se ovdje čine!” ¹⁰ Uđoh i pogledah. I gle, svakojake slike gmazova i gnusnih životinja - sve kumiri doma Izraelova, našarani na zidu, svuda uokolo. ¹¹ A pred tim kumirima sedamdesetorica ljudi od starješina doma Izraelova, i među njima i Šafanov sin Jaazanija. I svakome od njih u ruci kadionica iz koje se podiže oblak kada miomirisnoga. ¹² I reče mi: “Sine čovječji, vidiš li što u toj tami rade starješine doma Izraelova, svatko u svojoj oslikanoj komori? I još govore: Jahve nas ne vidi jer je Jahve napustio zemlju!” ¹³ I reče mi još: “A vidjet ćeš i gorih gnusoba što se ovdje čine!” ¹⁴ I povede me do vrata Doma Jahvina što su okrenuta prema sjeveru. I gle, ondje sjedahu žene i oplakivahu Tamuza. ¹⁵ I reče mi: “Vidiš li, sine čovječji? A vidjet ćeš i gorih gnusoba od ovih!” ¹⁶ I povede me u unutrašnje predvorje Doma Jahvina. Ondje, na ulazu u Hekal Jahvin, između trijema i žrtvenika, bijaše oko dvadeset i pet ljudi, okrenutih leđima Hekalu Jahvinu, a licem prema istoku, i ondje se prema istoku klanjahu suncu. ¹⁷ I reče mi: “Vidiš li to, sine čovječji? Malo li je domu Judinu svih ovih gnusoba što ih ovdje čine, nego mi još zemlju pune i nasiljem, i ponovo me izazivaju i granama

pred nosom mašu? ¹⁸ Zato ću i ja sada postupiti s njima jarnosno i oči se moje više neće sažaliti i neće im se smilovati. I kad stanu iza glasa vikati na moje uši, neće ih uslišiti.”

9

¹ Tada zagrmje na moje uši i reče: “Kazne grada! Pridite svaka sa svojim zatornim oružjem u ruci!” ² I gle, dođoše šestorica ljudi s gornjih vrata, što su okrenuta k sjeveru, svaki sa svojim zatornim oružjem u ruci. Među njima bijaše i jedan odjeven u lan, s pisarskim priborom za pojasom. Uđoše oni i stadoše uz tučani žrtvenik. ³ A Slava Boga Izraelova vinu se s kerubina, nad kojima lebdijaše, prema pragu Doma. I pozva čovjeka odjevena u lan, koji imaše za pojasom pisarski pribor, ⁴ te mu reče: “Prođi gradom Jeruzalemom i znakom 'tau' obilježi čela sviju koji tuguju i plaču zbog gnusoba što se u njemu čine!” ⁵ A drugima reče na moje uši: “Pođite za njim gradom i ubijajte bez milosrđa. Oči vaše neka se ne sažale i nemajte smilovanja. ⁶ Pobijte starce, mladiće, djevojke, djecu i žene; istrijebite ih sve do posljednjega. Ali na kome bude znak 'tau', njega ne dirajte. Počnite od mojega Svetišta!” I oni počеше od starješina koji stajahu pred Domom. ⁷ I reče im: “Oskvrnite Dom moj i napunite mu predvorje truplima! Krenite!” I oni iziđoše te zaredaše ubijati gradom. ⁸ Dok su oni klali, ja ostadoh, bacih se ničice i zavapih: “Jao, Jahve Gospode! Zar ćeš zaista uništiti sve što preostade od Izraela da iskališ svoj gnjev nad Jeruzalemom?” ⁹ Reče mi: “Veoma je veliko

bezakonje doma Izraelova i doma Judina; zemlja je puna krvi, a grad krcat zločina. Govore: 'Jahve je ostavio zemlju! Ne vidi Jahve!' ¹⁰ I zato se moje oči neće sažaliti i neću im se smilovati: djela ću im njihova oboriti na glavu!" ¹¹ I gle, čovjek odjeven u lan, koji imaše za pojasom pisarski прибор, javi vijesti: "Učinih kako si mi zapovjedio!"

10

¹ Pogledah, i gle: na svodu nad glavama kreubinĀa pojavi se nešto kao kamen safir, kao nekakvo prijestolje. ² I prozburi čovjeku odjevenom u lan: "Uđi među točkove pod kerubinima, uzmi pune pregršti žeravice između kerubina i prospi je nad gradom!" - I on na moje oči uđe među kerubine. ³ A kerubini stajahu s desne strane Doma kad čovjek uđe među njih. I oblak ispuni sve unutrašnje predvorje, ⁴ a Slava Jahvina vinu se s kerubinĀa prema pragu Doma. Dom se ispuni oblakom, a predvorje napuni svjetlost Slave Jahvine. ⁵ Huka kerubinskih krila razliježe se do vanjskoga predvorja, kao kad zagrmí glas Svevišnjega. ⁶ A kad on zapovjedi čovjeku odjevenom u lan: "Uzmi ognja između točkova što su pod kerubinima", čovjek uđe i stade kraj točkova. ⁷ Jedan kerubin pruži ruku prema ognju što bijaše među kerubinima, uze ga i stavi u ruke čovjeku odjevenom u lan. On ga primi i iziđe. ⁸ A ispod kerubinskih krila ukaza se nešto kao ruka čovječja. ⁹ Pogledah, i gle: uz kerubine četiri točka, po jedan uza svakoga.

A točkovi bijahu nalik na kamen krizolit; ¹⁰ sva četiri istog oblika i kao da je jedan točak u drugome. ¹¹ U kretanju mogahu ići u sva četiri smjera, sve bez zakretanja. Kamo bi se glava usmjerila, onamo bi krenuli, a da se, krećući se, nisu morali okretati. ¹² Cijelo tijelo u kerubinÄa - leđa, ruke, krila i sva četiri točka njihova - sve im bijaše posvud naokolo puno očiju. ¹³ A točkovi, koliko sam čuo, zвахu se "Kovitlac". ¹⁴ Svaki imaše po četiri lica: lice prvoga kerubinsko, lice drugoga čovječje, a u trećega lice lavlje, u četvrtoga orlovsko. ¹⁵ Tada se kerubini podigoše u visine. Bijahu to ista bića što ih vidjeh na rijeci Kebaru. ¹⁶ Kad bi kerubini krenuli, krenuli bi i točkovi uz njih, kad bi kerubini krilima mahnuli da se od zemlje podignu, točkovi se ne bi od njih odmicali. ¹⁷ Kad bi se zaustavili, i točkovi bi stali; a kad bi se sa zemlje podigli, i točkovi se podizahu, jer duh bića bijaše u njima. ¹⁸ Uto se Slava Jahvina vinu s praga Doma i stade nad kerubinima. ¹⁹ Tada kerubini raširiše krila i podigoše se sa zemlje pred mojim očima. A kad oni krenuše, i točkovi za njima krenuše. I zaustaviše se nad istočnim vratima Doma Jahvina, a Slava Boga Izraelova bijaše nad njima. ²⁰ Bijahu to ista bića što ih vidjeh pred Bogom Izraelovim na rijeci Kebaru. I tako spoznah da ono bijahu kerubini. ²¹ U svakoga po četiri lica i po četiri krila, a pod krilima nešto kao ruka čovječja. ²² Lica im ista kao ona što ih vidjeh na rijeci Kebaru. I svako se naprijed kretaše.

11

¹ Tada se duh podiže i ponese me do istočnih vrata Doma Jahvina, što su okrenuta k istoku. I gle: na ulazu vrata dvadeset i pet ljudi, među kojima vidjeh i Jaazaniju, sina Azurova, i Pelatju, sina Benajina, knezove narodne. ² I reče mi: “Sine čovječji, evo ljudi koji smišljaju opačine i koji u ovom gradu daju zle savjete: ³ 'Nije li čas da gradimo domove? Ovaj je grad kotao, a mi smo meso.' ⁴ Zato prorokuj protiv njih, prorokuj, sine čovječji!” ⁵ I duh Jahvin siđe nada me i kaza mi: “Reci: Ovako veli Jahve Gospod: 'Ne govoriš li tako, dome Izraelov? Ali ja poznajem misli vašega srca! ⁶ Množite ubojstva u ovome gradu i njegove ulice punite truplima.' ⁷ Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Oni koje vi probodoste i razbacaste po gradu - oni su meso, a grad je kotao. Zato ću vas ja izvesti sada iz njega. ⁸ Od mača strahujete, i mač ću na vas dovesti - riječ je Jahve Gospoda! ⁹ Izvest ću vas iz grada i predati vas u ruke tuđincima, i sud ću svoj izvršiti nad vama: ¹⁰ od mača ćete pasti! Na međi Izraelovoj sudit ću vam, i tada ćete znati da sam ja Jahve! ¹¹ A ovaj grad više vam neće biti kotao i vi nećete biti meso njegovo. Na međi Izraelovoj sudit ću vam, ¹² i tada ćete znati da sam ja Jahve po čijim uredbama ne živjeste i čijih zakona ne izvršavaste, nego živjeste po zakonima okolnih naroda!’” ¹³ Dok ja tako prorokovah, umrije Pelatja, sin Benajin. I ja padoh ničice te zavapih iz svega glasa: “Jao, Jahve Gospode, zar ćeš doista uništiti sav

Ostatak doma Izraelova?” ¹⁴ I dođe mi riječ Jahvina: ¹⁵ “Sine čovječji, tvojoj braći, i tvojim rođacima, i svem domu Izraelovu Jeruzalemci govore: 'Daleko ste od Jahve! Nama je ova zemlja dana u posjed!' ¹⁶ Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Ako ih i odagnah među daleke narode, ako ih i rasprših po zemljama, ja ću im sam uskoro biti Svetište u zemljama u kojima se nalaze.' ¹⁷ Stoga im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Sabrat ću vas iz narodÄa, vratit ću vas iz zemalja u kojima ste bili raspršeni i dat ću vam opet zemlju Izraelovu! ¹⁸ I kad se u nju vrate, istrijebit će iz nje sve grozote i gadosti. ¹⁹ I ja ću im dati novo srce i nov ću duh udahnuti u njih: iščupat ću iz njih njihovo kameno srce i stavit ću u njih srce od mesa, ²⁰ da hode po mojim naredbama i da čuvaju i vrše sve moje zakone. I bit će oni moj narod, a ja Bog njihov! ²¹ A onima kojima srce hodi za grozotama i gadostima oborit ću na glavu njihov put' - riječ je Jahve Gospoda.” ²² Kerubini podigoše krila i točkovi se digoše za njima, a Slava Boga Izraelova lebdijaše nad njima. ²³ Slava se Jahvina vinu iz grada i zaustavi se na gori, istočno od grada. ²⁴ A mene duh podiže i ponese duhom Božjim k izgnanicima u zemlju kaldejsku. I iščeznu viđenje koje gledah. ²⁵ I pripovjedih izgnanicima sve što mi Jahve bijaše objavio.

12

¹ Opet mi dođe riječ Jahvina: ² “Sine čovječji! Ti boraviš u rodu odmetničkom koji ima oči, a ne vidi, uši ima, a ne čuje, jer su rod odmetnički.

³ Zato, sine čovječji, spremi izgnanički zavežljaj i njima na oči obdan se seli: seli se iz svojega mjesta u drugo, ne bi li uvidjeli da su rod odmetnički. ⁴ Obdan, njima na oči, iznesi zavežljaj, zavežljaj izgnanički, a iziđi obnoć na njihove oči kao što se odlazi u izgnanstvo. ⁵ Njima na oči prokopaj zid i kroza nj izađi. ⁶ I njima na oči vrgni zavežljaj na ramena i po mrkloj noći iziđi. Pokrij lice da ne vidiš zemlju, jer te postavih kao znamenje domu Izraelovu!" ⁷ Učinih kako mi bijaše zapovjedbano: obdan iznesoh zavežljaj, zavežljaj izgnanički, a obnoć prokopah zid rukama i njima na oči po mrkloj noći vrgoh zavežljaj na ramena. ⁸ Ujutro mi dođe riječ Jahvina: ⁹ "Sine čovječji, zapita li te dom Izraelov, dom odmetnički: 'Što to radiš?' ¹⁰ ti mu reci: 'Ovako govori Jahve Gospod! Ovo je proroštvo knezu jeruzalemskom i svemu domu Izraelovu koji je u Jeruzalemu.' ¹¹ Reci: 'Ja sam vam znamenje! Kako ja uradih, tako će biti njima: svi ćete se morati seliti u izgnanstvo! ¹² Knez njihov morat će vrći zavežljaj na ramena i po mrkloj noći izaći. Prokopat će zid da izađe kroza nj i lice će pokriti rukama da očima ne vidi zemlje. ¹³ Ja ću mu razapeti mrežu, i uhvatit će se u moju zamku, i odvest ću ga u Babilon, u zemlju kaldejsku. Ali je on neće ugledati i ondje će život ostaviti. ¹⁴ A sve one oko njega, pomagače i čete, raspršit ću u sve vjetrove i svoj mač ću trgnuti na njih. ¹⁵ A kad ih raspršim među narode i rasijem po zemljama, znat će da sam ja Jahve. ¹⁶ Ipak, ostavit ću

nekolicinu koji će umaći maču, gladi i kugi, da među narodima kamo prispiju pripovijedaju svoje gadosti; neka se zna da sam ja Jahve.”

¹⁷ I dođe mi riječ Jahvina: ¹⁸ “Sine čovječji, jedi kruha zabrinuto i pij vode sa zebnjom i sa strepnjom! ¹⁹ I reci puku zemlje: 'Ovako govori Jahve Gospod Jeruzalemcima u zemlji Izraelovoj: Zabrinuto će jesti kruha i sa strepnjom piti vode, jer će im zemlja opustjeti i ostat će bez igdje ičega s bezakonja žitelja svojih. ²⁰ I svi gradovi, sada napućeni, bit će poharani, a sva zemlja opustošena. I znat će da sam ja Jahve!’” ²¹ I dođe mi riječ Jahvina: ²² “Sine čovječji, kakve su vam to priče o zemlji Izraelovoj? Govori se: 'Gle, prolaze dani, a od proroštva ništa!' ²³ Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Dokončat ću te priče i neće se više ponavljati u Izraelu.' Reci im: 'Bliže se već dani i sva će se proroštva moja ispuniti! ²⁴ Jer neće više biti u domu Izraelovu varavih viđenja, ni lažnih proroštava kojima ljude bijahu zavodili. ²⁵ Jer što ja, Jahve Gospod, govorim, to će i biti, i riječ se neće odgoditi! Da! Još za vaših dana, rode odmetnički, riječ ću izgovoriti i izvršiti.' Tako govori Jahve Gospod!”

²⁶ I dođe mi riječ Jahvina: ²⁷ “Sine čovječji! Evo što se govori u domu Izraelovu: 'Viđenje što ga ovaj ugleda za dane je daleke! Prorokuje za daleka vremena!' ²⁸ Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Nijedna riječ moja neće se više odgoditi! Što rekoh, rečeno je, i sve će se ispuniti!' - riječ je Jahve Gospoda.”

13

¹ I opet mi dođe riječ Jahvina: ² “Sine čovječji! Prorokuj protiv onih koji se grade prorocima u Izraelu! ³ Reci tim prorocima koji prorokuju po svojoj glavi: 'Čujte riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod: Jao prorocima bezumnim koji duh svoj slijede a ništa ne vide! ⁴ Ti su tvoji proroci, Izraele, kao lisice usred ruševina. ⁵ Vi se ne popeste na proboje i ne zidaste zida oko doma Izraelova da se održi u boju u dan Jahvin. ⁶ Viđenja su njihova isprazna, i lažna su njihova proricanja. Govore 'Riječ Jahvina!' - a Jahve ih nije poslao. I još očekuju da će im se riječi ispuniti. ⁷ Zar ne vidite da su vam viđenja isprazna i da su vam lažna proricanja kad govorite 'Riječ Jahvina!' - a ja nisam govorio.' ⁸ Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što govorite isprazno i laž vidite, evo me protiv vas' - riječ je Jahve Gospoda! ⁹ Evo, ruka moja bit će protiv proroka koji vide isprazno i laž proriču: neće više biti u zboru mojega naroda, neće biti upisani u knjigu doma Izraelova, nikad više neće stupiti na tlo Izraelovo! I znat će da sam ja Jahve Gospod! ¹⁰ Jer narod moj obmanjuju govoreći 'Mir' kad mira nema. I dok jedni hoće da se zid utvrdi, oni hoće da se samo ožbuka. ¹¹ Reci onima koji hoće da se samo ožbuka: 'Past će!' Udarit će silan pljusak, oborit ću na nj grÓad kao kamenje, bjesnjet će olujni vihori. ¹² Evo, zid će pasti! Neće li vas tada pitati: 'Gdje vam je sada žbuka kojom ste ga ožbukali?' ¹³ Zato ovako govori Jahve Gospod: 'U svojoj jarošti razbjesnit

ću olujne vihore, u srdžbi ću svojoj udariti silnim pljuskom da ga zatrem, u gnjevu ću na nj oboriti grÓad kao kamenje. ¹⁴ Obalit ću zid što ga vi žbukom ožbukaste, na zemlju ću ga oboriti da mu se razgole temelji. Past će zid, i vi ćete pod njim izginuti! Tada ćete znati da sam ja Jahve! ¹⁵ Tako ću iskaliti gnjev nad zidom i nad onima koji ga žbukom ožbukaše. A vama ću reći: Nema više zida! Nema onih koji ga žbukom ožbukaše. ¹⁶ Nema izraelskih proroka koji Jeruzalemu proricahu i koji mu mir vidješe kad mira ne bijaše.' Tako govori Jahve Gospod.” ¹⁷ “Sine čovječji, okreni lice protiv kćeri svojega naroda koje prorokuju po svojoj glavi! Prorokuj protiv njih: ¹⁸ Ovako govori Jahve Gospod: 'Jao onima koje vezu poveze za svačije ruke i koje prave prijevjesje za glave svake veličine da ulove duše! Mislite li uloviti sve duše mojega naroda a svoje duše sačuvati žive? ¹⁹ Obeščašćujete me pred mojim narodom za šaku ječma, za zalogaj kruha, ubijajući duše koje ne bi trebale da umru, a spasavajući one koje ne bi trebale da žive; i obmanjujete tako narod moj koji rado sluša vaše laži.' ²⁰ Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv vaših poveza kojima lovite duše kao ptice! Rastrgat ću sve to na vašim rukama i oslobodit ću duše koje time hvatate kao ptice! ²¹ Poderat ću vaše prijevjesje i oslobodit ću svoj narod da ne bude više plijen vaših ruku. I znat ćete da sam ja Jahve! ²² Jer vi lažju ražalostiste srce pravednika, koje ja ražalostiti ne htjedoh, a okrijepiste ruke bezbožnika da se ne obrati

od zla puta bezbožničkog pa da život spasi. ²³ Zato nećete više vidjeti isprazno niti ćete laž proricati: ja ću osloboditi narod svoj iz vaših ruku. I znat ćete da sam ja Jahve!”

14

¹ Uto k meni dođoše neki od starješina Izraelovih i sjedoše preda me. ² I dođe mi riječ Jahvina: ³ “Sine čovječji! Ti ljudi nose kumire u srcu i upiru oči u ono što ih na grijeh potiče. Pa zar da trpim da u mene traže savjeta? ⁴ Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Tko god iz doma Izraelova nosi u srcu kumire i upire oči u ono što ga na grijeh potiče, a dolazi k proroku, ja, Jahve, odgovorit ću mu prema mnoštvu njegovih kumira, ⁵ da uhvatim za srce dom Izraelov koji se zbog idola svojih odmetnu od mene.' ⁶ Zato reci domu Izraelovu: Ovako govori Jahve Gospod: 'Obratite se, odvratite se od kumira svojih! Odvratite lice od gnusoba svojih! ⁷ Jer tko se god iz doma Izraelova i od došljaka koji se nastaniše u Izraelu odmetne od mene i u srcu nosi kumire i upire oči u ono što ga potiče na grijeh, pa unatoč tome dođe k proroku da preko njega u mene traži savjeta, njemu ću ja, Jahve, sam odgovoriti; ⁸ okrenut ću se protiv njega i učinit ću od njega poslovičan primjer: iskorijenit ću ga iz svojega naroda! I znat ćete da sam ja Jahve. ⁹ Ako li se prorok dadne zavesti i progovori, bilo bi to kao da sam ja, Jahve, zaveo toga proroka: ruku ću podići na njega i iskorijenit ću ga iz svojega naroda izraelskoga. ¹⁰ Obojica će podjednako snositi

grijež svoj: grijeh prorokov jednak je grijehu onoga koji je u njega tražio savjeta. ¹¹ I tako se dom Izraelov više neće odmetati od mene i neće se više kaljati svojim opačinama: on će biti narod moj, a ja ću biti njegov Bog' - riječ je Jahve Gospoda.” ¹² I dođe mi riječ Jahvina: ¹³ “Sine čovječji, zgriješi li koja zemlja protiv mene nevjerom i ja podignem ruku na nju te joj uništím i posljednju pričuvu kruha i pustim na nju glad da zatrem u njoj sve ljude i stoku; ¹⁴ preostanu li u njoj samo tri čovjeka - Noa, Daniel i Job - ti će se svojom pravednošću spasiti - riječ je Jahve Gospoda. ¹⁵ Također, ako na tu zemlju pustim divlje zvijeri da joj djecu unište a nju pretvore u pustinju, kojom se zbog zvijeri više nitko neće usuditi proći; ¹⁶ preostanu li u njoj samo ta tri čovjeka, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe, a zemlja će njihova postati prava pustinja. ¹⁷ Ili, ako ja trgnem mač na tu zemlju govoreći: 'Maču, prođi ovom zemljom!' da istrijebim u njoj sve ljude i stoku, ¹⁸ a u njoj se nađu samo ona tri čovjeka, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe. ¹⁹ Ili, ako ja pošaljem na tu zemlju kugu te izlijem na nju gnjev i pokolj da zatrem u njoj sve ljude i stoku, ²⁰ a u njoj preostanu samo ona tri čovjeka, Noa, Daniel i Job, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe svojom pravednošću.” ²¹ Ovako govori Jahve Gospod: “Ipak, ako na Jeruzalem pustim sva svoja četiri ljuta biča - mač, glad, divlju zvjerad

i kugu - da zatrem u njemu sve ljude i stoku, ²² u njemu će ipak preživjeti Ostatak koji će spasiti sinove i kćeri. I evo, oni će doći k vama da vidite njihovo vladanje i njihova djela i da se utješite, jer ćete upoznati: što god poduzeh protiv Jeruzalema, ne učinih bez razloga. ²³ Da, kad vidite njihovo vladanje i njihova djela, utješit ćete se, jer ćete upoznati da ne učinih bez razloga što god poduzeh protiv Jeruzalema - riječ je Jahve Gospoda.”

15

¹ I dođe mi riječ Jahvina: ² “Sine čovječji! U čemu je trs loze bolji od drugih šumskih drveta? ³ Služi li da se od njega štogod načini? Djelja li se od njega klin da se o njega što objesi? ⁴ Gle, baca se u oganj da izgori: kad mu oganj sažže oba kraja i sredinu spali, može li još čemu poslužiti? ⁵ Eto, ni onda kad bijaše čitav ništa se od njega ne mogaše načiniti. Pa kako će, dakle, čemu poslužiti kad ga plamen sažga?” ⁶ Zato ovako govori Jahve Gospod: “Kao što sam trs loze, među drugim drvetima, bacio u oganj da izgori, tako ću postupati i s Jeruzalemcima! ⁷ Upravit ću lice svoje na njih, i kada se iz jednog ognja izbave, drugi će ih proždrijeti. I spoznat ćete da sam ja Jahve kad lice svoje upravim na njih ⁸ i svu im zemlju opustošim jer mi bijahu nevjerni! - riječ je Jahve Gospoda.”

16

¹ I dođe mi riječ Jahvina: ² Sine čovječji! Pokaži Jeruzalemu sve gadosti njegove! ³ Reci:

OVAKO Jahve Gospod govori Jeruzalemu, nevjernici: 'Podrijetlom i rodom iz zemlje si kanaanske, otac ti Amorejac, mati Hetitkinja. ⁴ Kad si svijet ugledala, na dan rođenja tvojega pupka ti ne odrezaše niti te vodom opraše da te očiste; solju te ne osoliše niti te povojima poviše. ⁵ Nijedno se oko na te ne sažali niti se tko smilova da ti to učini, nego te na dan rođenja tvojega gadnu baciše napolje. ⁶ A ja prođoh kraj tebe i vidjeh gdje se koprcaš u krvi. I rekoh ti dok si još u krvi bila: 'Živi!' U krvi ti tvojoj rekoh: 'Živi! ⁷ Razrasti se kao izdanak u polju!' I umnožih te, i ti se razraste i velika postade, i dođe vrijeme da sazreš. Dojke ti se raspupale, kosa ti narasla, ali si još gola i naga bila. ⁸ Prođoh kraj tebe i u te se zagledah: i gle, dob tvoja - dob je ljubavi! Raširih na te skute svoje i pokrih ti golotinju. Prisegoh ti i sklopih Savez s tobom - riječ je Jahve Gospoda - i ti moja postade. ⁹ Okupah te u vodi, krv saprah s tebe i uljem te pomazah. ¹⁰ Obukoh te u šarene haljine, na noge ti obuh sandale od fine kože; opasah te bezom i pokrih te prijevjesom svilenim. ¹¹ Uresih te nakitima: na ruke ti stavih narukvice, oko vrata ogrlice; ¹² prstenom ti nos uresih, uši naušnicama, a glavu ti ovjenčah vijencem najljepšim. ¹³ I tako se sva u srebru i zlatu pojavi, u haljini od beza, svilom izvezenoj. Za hranu ti dadoh najfinije brašno, med i ulje. Bila si tako lijepa, prelijepa, za kraljicu podobna! ¹⁴ Glas o ljepoti tvojoj puče među narodima, jer ti bijaše tako lijepa u nakitu mojem što ga djenuh na tebe - riječ je

Jahve Gospoda. ¹⁵ Ali te ljepota tvoja zaniжела, zbog glasa se svojega bludu podade: blud si svoj nudila obilno svakom prolazniku, njegova si bila. ¹⁶ Od haljina si svojih šarene uzvišice pravila i na njima se bludu odavala ... ¹⁷ I nakite uze zlatne i srebrne, kojima te ja bijah uresio, i od njih načini sebi muške likove da s njima bludničiš. ¹⁸ Uze šarene, vezene haljine da njima odjeneš kumire svoje i njima si prinosila moje ulje i moj kad. ¹⁹ A hranu što ti je dadoh - najfinije brašno, med i ulje kojima te hranjah - pred njih si stavljala na ugodan miris. Da, tako to bijaše - riječ je Jahve Gospoda! ²⁰ Sinove si svoje i kćeri uzimala koje meni porodi i njima ih za hranu klala. Malo ti bijaše tvoga bludničenja, ²¹ pa si čak i djecu moju davala da se njima na čast kroz ogranj provedu! ²² U svim tim gnusobama i bludu svojemu ne spomenu se dana mladosti svoje, kad si se gola i naga u krvi svojoj koprčala. ²³ I povrh svega zla - Jao! Jao! riječ je Jahve Gospoda - ²⁴ sagradi sebi humke, posvud diže uzvišice. ²⁵ Na svim raskršćima podiže uzvišice i na njima blatiš svoju ljepotu, nudiš se svakom prolazniku množec' svoje bludničenje. ²⁶ Bludu se podade sa sinovima Egipta, snažna tijela, bludničenje si množila da me razjariš. ²⁷ Zato, evo, ruku digoh na te, smanjivši ti obrok hrane i predavši te bijesu tvojih mrziteljica, kćeri filistejskih, koje se stide sramotnoga tvojeg vladanja. ²⁸ Tjerala si blud i sa sinovima Asira i nisi se zasitila; i s njima si blud tjerala, ali se nisi zasitila. ²⁹ Umnožila si bludničenje svoje i sa

zemljom kanaanskom, sa zemljom kaldejskom, ali se ni onda nisi zasitila. ³⁰ O, kako li slabo bijaše tvoje srce - riječ je Jahve Gospoda - kad činjaše ono što rade bludnice najrazvratnije. ³¹ Na svim raskrsnicama humak sebi podiže, posvuda sagradi sebi uzvišice. Ali ne kao druge bludnice, jer si prezirala plaću bludničku, ³² nego kao preljubnica: mjesto muža, strance si primala. ³³ Svima se bludnicama plaća, a ti si sama ljubavnike svoje plaćala i još si ih u bludnosti svojoj darovima mamila da ti dođu odasvuda. ³⁴ Ti bijaše bludnica kakvih nema: nitko za tobom nije trčao da s tobom blud provodi, nego si sama davala plaću bludničku, a nisu je tebi plaćali. Toliko si bila opaka! ³⁵ Stoga, razvratnice, čuj riječ Jahvinu: ³⁶ Ovako govori Jahve Gospod: Jer si svlačila svoju sramotu i u bludu golotinju otkrivala pred svima svojim ljubavnicima i gnusnim kumirima, i zbog krvi svojih sinova što si ih njima prinosila, ³⁷ evo, skupit ću sve tvoje ljubavnike s kojima si se naslađivala, sve koje si voljela i koje si mrzila, skupit ću ih odasvud protiv tebe i razotkriti im tvoju golotinju, neka vide sramotu tvoju. ³⁸ Sudit ću ti kao što se sudi preljubicama i krvnicama i predati te bijesu njihovu. ³⁹ Predat ću te u ruke njihove da poruše tvoje humke, da razore uzvišice tvoje. I zderat će sa tebe haljine, oteti nakit i ostaviti te голу, sasvim nugu. ⁴⁰ A zatim će na te dovesti svjetinu da te kamenuje i da te sasiječe mačevima. ⁴¹ Kuće će ti ognjem spaliti i naočigled svim ženama izvršiti

pravdu nad tobom. Tako ću dokrajčiti tvoje bludničenje, nećeš više davati plaću bludničku.

⁴² Iskalit ću gnjev svoj nad tobom i povući ću svoju ljubomoru od tebe. Smirit ću se i neću se više gnjeviti. ⁴³ I jer se ne spomenu svoje mladosti, već me svim tim izazivaše, oborit ću ti na glavu sve postupke tvoje - riječ je Jahve Gospoda: nećeš više dodavati bestidnosti na sve svoje gadosti! ⁴⁴ I sastavljač poslovice narugat će ti se poslovicom: 'Kakva mati, takva kći.' ⁴⁵ Prava si kći svoje matere, koja ostavi muža i djecu; sestra si sestara svojih, koje ostaviše muževe svoje i djecu: Hetitkinja vam mati bijaše, otac Amorejac: ⁴⁶ Samarija, sestra tvoja starija, sa svojim kćerima tebi slijeva stoji; Sodoma, tvoja mlađa sestra, sa kćerima svojim zdesna ti stoji. ⁴⁷ A ti ne samo da si njihovim putem hodila i činila njihove gadosti - to bi tebi bilo premalo - već bijaše od njih pokvarenija na svojim putovima. ⁴⁸ Života mi mojega - riječ je Jahve Gospoda - tvoja sestra Sodoma sa svojim kćerima ne učini što si ti počinila zajedno sa kćerima svojim. ⁴⁹ Evo opačina sestre tvoje Sodome: gizdavo, u izobilju kruha i bezbrižno življaše ona i kćeri njezine, a sirotinju i bijednike ne pomagahu. ⁵⁰ Uzoholiše se i gadosti pred očima mojim činjahu, i zato ih zatrijeh, kao što vidje! ⁵¹ A sestra ti Samarija ne počini ni polovicu grijeha tvojih, i tako ti počini više gadosti nego one obje zajedno, opravdavši sestre svoje svojim gadostima. ⁵² Zato snosi sad sramotu grijeha kojima si sestre svoje opravdala; zbog grijeha

kojima se više od njih nagrdi, one izadoše pravednije. Postidi se, dakle, i snosi sramotu svoju kojom sestre opravda. ⁵³ A ja ću okrenuti udes njihov, udes Sodome i kćeri njenih, udes Samarije i kćeri njenih; i tvoj ću udes okrenuti među njima, ⁵⁴ da snosiš sramotu svoju i da se postidiš za sve što si počinila, njima na utjehu. ⁵⁵ Sestra tvoja Sodoma i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; sestra tvoja Samarija i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; ali i ti i kćeri tvoje vratit ćete se u stanje prijašnje. ⁵⁶ Zar se nije spominjala sestra tvoja Sodoma dok ti bijaše ponosita, ⁵⁷ prije negoli se golotinja tvoja otkrila? Budi sada za ruglo kćerima edomskim, susjedama njenim i kćerima filistejskim koje ti se sa svih strana rugaju. ⁵⁸ Snosi, dakle, svoju sramotu i svoje gadosti - riječ je Jahve Gospoda! ⁵⁹ Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Postupit ću s tobom onako kako ti učini kad pogazi zakletvu i raskinu Savez. ⁶⁰ Ali ću se ja ipak spomenuti svojega Saveza s tobom što ga sklopih u dane mladosti tvoje i uspostaviti ću s tobom Savez vječan. ⁶¹ I ti ćeš se opomenuti svojih putova i postidjet ćeš se kad primiš svoje sestre, stariju i mlađu, koje ću ti dati za kćeri, ali ne snagom tvog Saveza. ⁶² Sklopiti ću s tobom savez svoj i znat ćeš da sam ja Jahve, ⁶³ da se opomeneš i da se postidiš i da od sramote više ne otvoriš usta kad ti oprostim sve što učini! To je riječ Jahve Gospoda.'"

17

¹ Dođe mi riječ Jahvina: ² “Sine čovječji, smisli zagonetku i iznesi prispodobu domu Izraelovu! Reci: ³ 'Ovako govori Jahve Gospod: Velik orao, velikih krila, duga perja, gusta, šarena paperja, doletje na Libanon i zgrabi cedrov vrh; ⁴ odlomi mu najvišu grančicu, odnese je u zemlju trgovaca i spusti je u grad prodavača. ⁵ Onda uze izdanak iz zemlje, u plodnu ga njivu posadi, kraj obilnih voda stavi, kao vrbu usadi. ⁶ Izdanak proklija, bujan izbi čokot, onizak izraste, mladice mu k orlu segnuše, a pod njim mu žilje bješe; u bujan se razvi čokot, potjera izdanke, mladice razgrana. ⁷ Bijaše i drugi orao, velik i velikih krila, gusta perja. I gle, čokot k njemu žilje pruži, k njemu upravi grančice svoje da ga natapa bolje od tla u koje bi zasađen. ⁸ Na plodnoj njivi, kraj obilnih voda, bješe zasađen: mogao je tjerat' mladice, uroditi rodnom, k'o veličanstveni trs izrasti.' ⁹ Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Hoće l' uspijevati? Neće l' mu orao sve žilje izguliti? Neće l' mu sve plodove potrgati? Neće l' mu sve mladice, čim izbiju, sasušiti? Da, i bez snažne mišice, i bez mnoštva naroda, iščupat će ga iz korijena! ¹⁰ Gle, zasađen je! Hoće l' uspijevati? Čim ga takne istočnjak, neće l' sav usahnuti? Da, na lijevama iz kojih niče uvenut će.'” ¹¹ Dođe mi riječ Jahvina: ¹² “Reci domu odmetničkome: 'Zar ne znate što ovo znači?' Reci im: 'Eto, dođe kralj babilonski u Jeruzalem, zarobi mu kralja i sve knezove, odvede ih k sebi u Babilon. ¹³ Odvede i izdanak iz kraljevskoga koljena, sklopi s njima

savez i zakletvom se obveza, pošto odvede sve mogućnike iz zemlje, ¹⁴ da će kraljevstvo ostati nezatno i da se neće dizati, nego će čuvati i držati savez s njime. ¹⁵ Ali se on od njega odmetnu; poslanike uputi u Egipat, tražeći od njega konje i jaku vojsku. Hoće li uspjeti? Može li umaći onaj tko tako radi? Raskinu savez, pa da umakne? ¹⁶ Života mi moga, riječ je Jahve Gospoda: jer prezre zakletvu kralja koji ga na prijestolje posadi i razvrže savez s njime, u njegovoj će zemlji umrijeti, usred Babilona! ¹⁷ Svojom silnom vojskom i mnoštvom naroda faraon mu neće pomoći u boju kad onaj digne nasipe i sagradi kule opsadne da mu zatre mnogo ljudstvo. ¹⁸ Prezreo je zakletvu, razvrgao savez. Da, iako ruku bijaše dao, sve to učini! Ne, neće umaći!' ¹⁹ Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Života mi moga, zakletvu što je prezre i savez što ga razvrže oborit ću na glavu njegovu! ²⁰ Mrežu ću nad njim razapeti i uhvatit će se u moju zamku, pa ću ga odvesti u Babilon i ondje mu suditi zbog nevjere kojom mi se iznevjeri. ²¹ Cvijet vojske njegove od mača će pasti, a ostatak se raspršiti u sve vjetrove. I spoznat ćete da ja, Jahve, tako reko.' ²² Ovako govori Jahve Gospod: 'S vrha cedra velikoga, s vrška mladih grana njegovih, odlomit ću grančicu i posadit' je na gori visokoj, najvišoj. ²³ Na najvišoj gori izraelskoj nju ću zasaditi: razgranat će se ona, plodom uroditi. ²⁴ I sve će poljsko drveće znati da ja sam Jahve koji visoko drvo ponizujem, a nisko uzvisujem; zeleno drvo sušim, a drvu suhu

dajem da rodi. Ja, Jahve, rekoh i učinit ću!”

18

¹ Dođe mi riječ Jahvina: ² “Što vam je te o Izraelu ponavljate poslovicu: 'Oci jedoše kiselo grožđe, sinovima trnu zubi!' ³ Života mi moga, riječ je Jahve Gospoda: nitko od vas neće više u Izraelu ponavljati tu poslovicu; ⁴ jer, svi su životi moji, kako život očev tako i život sinovlji. I evo, onaj koji zgriješi, taj će umrijeti. ⁵ Tko je pravedan i poštuje zakon i pravdu ⁶ i ne blaguje po gorama i očiju ne podiže kumirima doma Izraelova, ne oskvrnjuje žene bližnjega svoga i ne prilazi ženi dok je nečista; ⁷ nikomu ne nanosi nasilja, vraća što je u zalog primio i ništa ne otima; kruh svoj dijeli s gladnim, gologa odijeva, ⁸ ne posuđuje uz dobit i ne uzima pridavka, ruku usteže od nedjela, po istini presuđuje, ⁹ po mojim naredbama hodi i čuva moje zakone, postupajući po istini - taj je zaista pravedan i taj će živjeti, riječ je Jahve Gospoda. ¹⁰ Ali, porodi li on sina nasilnika, koji krv prolijeva ili bratu takvo što učini, ¹¹ a ne radi kao njegov roditelj, nego blaguje po gorama, oskvrnjuje ženu bližnjega; ¹² ubogu i bijednu nanosi nasilje, otima, ne vraća što je u zalog primio, oči podiže kumirima čineći gadosti; ¹³ posuđuje uz dobit i uzima pridavak - ne, takav sin neće živjeti! Učinio je te gadosti i umrijet će, a krv će njegova na njega pasti. ¹⁴ A porodi li on sina koji uvidi sve grijehe što ih njegov otac počini, uvidi ih i tako više ne učini; ¹⁵ ne blaguje po gorama, očiju ne

podize kumirima doma Izraelova, ne oskvrnjuje žene bližnjega; ¹⁶ nikomu ne nanosi nasilja, ne prisvaja zaloga, ništa ne otima, kruh svoj dijeli s gladnim, gologa odijeva; ¹⁷ ruku usteže od nedjela, ne uzima dobiti ni pridavka, vrši moje zakone i hodi po mojim naredbama - ne, taj neće umrijeti zbog grijeha očeva, on će živjeti. ¹⁸ A njegov otac, koji je nemilice tlačio i pljačkao bližnjega, čineći u narodu što ne valja, zbog svojega će grijeha umrijeti. ¹⁹ Ali vi kažete: 'Zašto da sin ne snosi očev grijeh?' Zato što sin vrši zakon i pravdu, čuva i vrši sve moje naredbe, živjet će. ²⁰ Onaj koji zgriješi, taj će i umrijeti. Sin neće snositi grijeha očeva, ni otac grijeha sinovljega. Na pravedniku će biti pravda njegova, a na bezbožniku bezbožnost njegova. ²¹ Ako se bezbožnik odvrati od svih grijeha što ih počini, i bude čuvao sve moje naredbe i vršio zakon i pravdu, živjet će i neće umrijeti. ²² Sva njegova nedjela što ih počini bit će zaboravljena: zbog pravednosti što je čini, živjet će. ²³ Jer, zar je meni do toga da umre bezbožnik - riječ je Jahve Gospoda - a ne da se odvrati od svojih zlih putova i da živi? ²⁴ Ako li se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu i sve gadosti koje radi bezbožnik - hoće li živjeti? Sva pravedna djela koja bijaše činio zaboravit će se, a zbog svoje nevjere kojom se iznevjerio i zbog grijeha što ih počini, umrijet će. ²⁵ A vi velite: 'Put Jahvin nije pravedan!' Čuj, dome Izraelov: Moj put da nije pravedan? Nisu li vaši putovi nepravedni? ²⁶ Ako li se

pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu, pa zbog toga umre, umrijet će zbog nepravde što je počinio. ²⁷ A ako se bezbožnik odvrati od svoje bezbožnosti što je bijaše činio, pa stane vršiti moj zakon i pravdu, živjet će i neće umrijeti. ²⁸ Jer je uvidio i odvratio se od svojih nedjela što ih bijaše počinio, živjet će i neće umrijeti. ²⁹ Ali dom Izraelov kaže: 'Put Gospodnji nije pravedan!' Putovi moji da nisu pravedni, dome Izraelov? Nisu li vaši putovi nepravedni? ³⁰ Dome Izraelov, ja ću suditi svakome po njegovim putovima - riječ je Jahve Gospoda. Obratite se, dakle, i povratite od svih svojih nedjela, i grijeh vam vaš neće biti na propast! ³¹ Odbacite od sebe sva nedjela koja ste činili i načinite sebi novo srce i nov duh! Zašto da umirete, dome Izraelov? ³² Ja ne želim smrti nikoga koji umre - riječ je Jahve Gospoda. Obratite se, dakle, i živite!

19

¹ A ti, sine čovječji, protuži tužaljkom za knezovima izraelskim. ² Reci: Što bijaše tvoja mati? Lavica među lavovima, ležala je među lavićima, hraneći mladunčad svoju. ³ I othrani jedno mlado, koje lavom posta. Naučiv se plijen derati, stade ljude proždirati! ⁴ Narodi se protiv njega udružiše, lav upade u jamu njihovu, na lancu ga odvedoše u zemlju egipatsku. ⁵ A kad mati vidje da uzalud čeka i da joj nada propade, uze drugo mlado i od njega lava učini. ⁶ Živeć tako među lavovima, i on lavom posta. Naučiv

se plijen derati, stade ljude proždirati, ⁷ utvrde im rušiti, pustošiti gradove. Uzdrhta zemlja i sve na njoj od silne rike njegove. ⁸ Ali se ljudi iz okolnih mjesta protiv njega podigoše i zamke mu postaviše; i lav se uhvati u jamu njihovu. ⁹ Okovana u kavez ga zatvoriše, odvedoše kralju babilonskom, ondje ga u kulu zatočiše, da mu se više ne čuje rika po gorama izraelskim. ¹⁰ Mati tvoja bješe kao loza pokraj vode zasađena, rodna i granata od obilja vode! ¹¹ Imala je jaku granu za palicu vladalačku: uzdiže se nad krošnjju, naočita visinom, mnoštvom grančica. ¹² Al' u gnjevu bješe iščupana i na zemlju bačena. Istočnjak joj rod sasuši: polomi se i uvenu jaka grana njezina i vatra je svu proguta. ¹³ U pustinju bje presađena, u zemlju suhu, bezvodnu. ¹⁴ Al' liznu oganj iz pruta njezina i spali joj grane i plodove! I nema više na njoj grane jake za palicu vladalačku.” To je, evo tužaljka, i ostat će tužaljka.

20

¹ Godine sedme, petoga mjeseca, desetoga dana, dođoše k meni neke od starješina izraelskih da se s Jahvom svjetuju. Posjedaše preda me. ² I dođe mi riječ Jahvina: “Sine čovječji! Govori starješinama Izraelovim! ³ Reci im: Ovako govori Jahve Gospod: 'Došli ste me pitati za savjet? Života mi moga, nećete me pitati!' - riječ je Jahve Gospoda. ⁴ Hoćeš li im suditi, hoćeš li suditi, sine čovječji? Pokaži im gadosti otaca njihovih. ⁵ Reci im: Ovako govori Jahve Gospod:

'Onoga dana kad izabrah Izraela i ruku stavih na potomstvo doma Jakovljeva te im se objavih u zemlji egipatskoj, zakleh im se: Ja sam Jahve, Bog vaš! ⁶ Toga im se dana rukom podignutom zakleh da ću ih izvesti iz zemlje egipatske u zemlju koju za njih izabrah, u zemlju kojom teče med i mlijeko, od svih zemalja najljepšu. ⁷ I rekoh im: Odbacite od sebe sve gadosti što vam oči privlače i ne kaljajte se kumirima egipatskim jer - ja sam Jahve, Bog vaš!' ⁸ Ali se oni odvrgoše od mene i ne htjedoše me poslušati: nijedan ne odbaci gadosti koje mu oči zaniješe i ne okani se kumira egipatskih. Tad odlučih izliti gnjev svoj na njih i iskaliti srdžbu na njima u zemlji egipatskoj. ⁹ Ali radi imena svojega - da se ne kalja na oči naroda među kojima obitavahu i pred kojima im bijah objavio da ću ih izvesti - ¹⁰ izvedoh ih iz zemlje egipatske i odvedoh ih u pustinju; ¹¹ i dadoh im svoje uredbe i objavih svoje zakone, koje svatko mora vršiti da bi živio; ¹² dadoh im i svoje subote, kao znak između sebe i njih, neka znaju da sam ja Jahve koji ih posvećujem. ¹³ Ali se i u pustinji dom Izraelov odmetnu od mene: nisu hodili po mojim uredbama; odbaciše moje zakone, koje svatko mora vršiti da bi živio; subote moje oskvrnjivahu. I zato odlučih u pustinji gnjev svoj na njih izliti da ih zatrem. ¹⁴ Ali ni toga ne učinih radi svojeg imena, da se ono ne kalja pred narodima kojima ih naočigled izvedoh. ¹⁵ Ali im se zakleh u pustinji da ih neću uvesti u zemlju koju sam im bio dao, u zemlju kojom

teče med i mlijeko, od svih zemalja najljepšu, ¹⁶ jer odbaciše moje zakone, i ne hodiše po mojim uredbama, i subote moje oskrvnjivahu, a srce im iđaše za njihovim kumirima. ¹⁷ Oči se moje ipak sažališe da ih ne zatrem. I tako ih u pustinji ne uništih, ¹⁸ nego rekoh sinovima njihovim u pustinji: 'Ne hodite po uredbama svojih otaca, ne čuvajte zakona njihovih i ne kaljajte se kumirima njihovim! ¹⁹ Ja sam Jahve, Bog vaš! Po uredbama mojim hodite, čuvajte i vršite moje zakone ²⁰ i svetkujte moje subote, neka one budu znak između mene i vas, kako bi se znalo da sam ja Jahve, Bog vaš!' ²¹ Ali se i sinovi odmetnuše od mene: po mojim uredbama nisu hodili i nisu čuvali ni vršili mojih zakona, koje svatko mora vršiti da bi živio, a subote su moje oskrvnjivali. I zato odlučih gnjev svoj izliti i iskaliti srdžbu svoju na njima u pustinji. ²² Ali opet ruku svoju sustegoh radi svojeg imena, da se ono ne kalja pred narodima kojima ih naočigled izvedoh. ²³ No zakleh se u pustinji da ću ih raspršiti među narode i rasijati po zemljama, ²⁴ jer nisu vršili mojih zakona i jer prezreše moje uredbe i jer subote moje oskrvnjivahu i oči upirahu u kumire svojih otaca. ²⁵ I zato im dadoh uredbe koje ne bijahu dobre, zakone koji usmrćuju: ²⁶ da se oskrvnjuju svojim prinosima, provodeći kroz oganj svoju prvorodenčad. Htjedoh tako da ih zastrašim, neka znaju da sam ja Jahve. ²⁷ Sine čovječji, reci domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod! I ovim me oci vaši još uvrijediše: nevjerom mi se iznevjeriše! ²⁸ Kad ih uvedoh u

zemlju koju im se zakleh dati, gdje god bi ugledali povišen brežuljak ili stablo krošnjato, prinosisi bi žrtve, donosili izazovne prinose, metali mirise ugodne, nalijevali ljevanice. ²⁹ Upitah ih: što li znači ta uzvišica na koju se penjete?' I tako osta ime 'bama', uzvišica, do dana današnjega. ³⁰ Zato reci domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Ne kaljate li se i vi kao oci vaši, ne provodite li i vi blud s gadostima njihovim? ³¹ Kaljate se prinoseći im darove, provodeći kroz oganj svoje sinove u čast svim kumirima svojim sve do dana današnjega. I da me onda za savjet pitaš, dome Izraelov! Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nećete me za savjet pitati! ³² I neće se zbiti o čemu sanjate kad govorite: 'Bit ćemo kao drugi narodi, kao narodi ostalih zemalja što služe drveću i kamenju.' ³³ Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - vladat ću vama rukom krepkom i mišicom uzdignutom, u svoj žestini svoje jarosti. ³⁴ Izvest ću vas iz naroda, skupiti vas iz svih zemalja u koje bijaste raspršeni rukom krepkom i mišicom uzdignutom, u svem plamu jarosti moje! ³⁵ Odvest ću vas u pustinju naroda i ondje vam licem u lice suditi! ³⁶ Kao što sudih ocima vašim u pustinji zemlje egipatske, i vama ću suditi - riječ je Jahve Gospoda! ³⁷ Provest ću vas ispod štapa svojega, podvrći vas brojenju: ³⁸ razlučit ću između vas sve koji se pobuniše i odvrgoše od mene: izvest ću ih iz zemlje u kojoj kao došljaci borave, ali - u zemlju Izraelovu nikad ući neće! I znat ćete da sam ja Jahve!' ³⁹ 'A vi, dome Izraelov' - ovako

govori Jahve Gospod - 'samo idite i dalje služite svaki svom kumiru! Jednom ćete, kunem vas se, poslušati i nećete više kaljati moje sveto ime svojim prinosima i kumirima: ⁴⁰ na Svetoj gori mojoj, na visokoj gori Izraelovoj - riječ je Jahve Gospoda - služit će mi sav dom Izraelov, u svojoj zemlji. Ondje će mi oni omiljeti i ondje ću iskati vaše podizanice i prinose vaših prvina sa svim svetinjama. ⁴¹ Omiljet ćete mi kao miris ugodan kad vas izvedem iz narodâa i skupim iz zemalja u kojima bjestе rasijani. I na vama ću očitovati svetost svoju naočigled svih naroda. ⁴² Tada ćete znati da sam ja Jahve, kada vas dovedem u zemlju Izraelovu, u zemlju koju se zakleh dati očevima vašim. ⁴³ Ondje ćete se spomenuti svih svojih putova i nedjela kojima se okaljaste: sami ćete sebi omrznuti zbog nedjela što ih počiniste. ⁴⁴ I tada ćete spoznati da sam ja Jahve kad, radi imena svojega, ne postupim s vama po zloći vaših putova ni po vašim pokvarenim djelima, dome Izraelov! Tako govori Jahve Gospod!"

21

¹ I dođe mi riječ Jahvina: ² "Sine čovječji, okreni lice k jugu i prospi besjedu prema jugu te prorokuj protiv šume u kraju negepskom. ³ Reci šumi negepskoj: 'Poslušaj riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod: Evo, zapalit ću usred tebe oganj i on će proždrijeti u tebi svako drvo, zeleno i suho! Razgorjeli se oganj neće utrnuti dok sve ne izgori od sjevera do juga. ⁴ I svi će vidjeti da sam ja, Jahve, zapalio taj oganj i neće se

ugasiti.”⁵ Rekoh na to: “Jao, Jahve Gospode, tOa oni će za mene reći: 'Evo opet pričalice s pričama!’”⁶ I dođe mi riječ Jahvina: ⁷ “Sine čovječji, okreni lice prema Jeruzalemu i prospri besjedu protiv njegova Svetišta i prorokuj protiv zemlje Izraelove.”⁸ Reci zemlji Izraelovoj: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me na te! Trgnut ću mač iz korica, istrijebit ću iz tebe sve - i pravedna i bezbožna!’⁹ Da iz tebe istrijebim pravedna i bezbožna, trgnut ću evo mač iz korica na svako tijelo, od sjevera do juga.¹⁰ I svako će tijelo spoznati da sam ja, Jahve, isukao mač svoj iz korica i da ga više neću u njih vratiti!’¹¹ A ti, sine čovječji, kukaj kao da su ti sva rebra polomljena, kukaj gorko, njima na oči!’¹² Ako li te zapitaju: 'Što toliko kukaš?' reci im: 'Zbog vijesti koja stiže, od koje će sva srca zamrijeti i sve ruke klonuti, svaki duh biti utučen i svako koljeno klecati. Evo, dolazi, već je tu!' Tako govori Jahve Gospod.”¹³ I dođe mi riječ Jahvina: ¹⁴ “Sine čovječji, prorokuj! Ovako govori Jahve Gospod. Reci: 'Mač! Mač! Naoštren i osvjetlan!’”¹⁵ Za klanje naoštren, osvjetlan da sijeva.¹⁶ Osvjetlan da ga ruka prihvati, mač naoštren, osvjetlan da se stavi u ruke ubojici.¹⁷ A ti, sine čovječji, plači, nariči! Jer, evo, mač je već na narod moj isukan, mač na izraelske knezove: svi su oni s mojim narodom maču izručeni! Udri se stoga u slabine!’¹⁸ Dođe kušnja, i odbačenoga žezla više biti neće - riječ je Jahve Gospoda.¹⁹ A ti, sine čovječji, prorokuj i rukama plješći. Neka se udvostruči, neka se utrostruči taj mač pokolja,

mač pokolja golema što ih odasvud okružuje. ²⁰ Da zadržću srca, da bude žrtava nebrojenih, na svaka sam vrata postavio mač, pripremljen da k'o munja sijeva, za pokolje naoštren. ²¹ Natrag! Desno! Naprijed! Lijevo! ²² I ja ću pljeskati rukama, iskaliti gnjev svoj na njima! Ja, Jahve, rekoh!" ²³ I dođe mi riječ Jahvina: ²⁴ "Sine čovječji, zacrtaj dva puta kuda da pođe mač kralja babilonskoga. Neka oba puta izlaze iz iste zemlje! Na raskršću puta ka gradu stavi putokaz. ²⁵ Zacrtaj maču put da dođe u Rabat Bene Amon i u Judeju, u utvrđeni Jeruzalem. ²⁶ Jer kralj babilonski stoji na početku puta, na raspuću dvaju putova, i pita znamenja - miješa strijele, ispituje terafime i motri jetru. ²⁷ Znamenja mu u desnici kažu: na Jeruzalem; da ondje namjesti zidodere, da naredi pokolj, da podigne zidodere protiv vrata, da naspe nasip i sagradi opsadne kule. ²⁸ Ali će se njima učiniti da je znamenje lažno, jer mu se zakleše na vjernost. Ali će ih on tada podsjetiti na njihovo vjerolomstvo u koje se uloviše. ²⁹ Zato, ovako govori Jahve Gospod: 'Jer bez prestanka podsjećate na svoja bezakonja otkrivajući opačine i pokazujući grijeh u svim svojim djelima - da, jer bez prestanka na njih podsjećate, u njih ćete se uloviti. ³⁰ A tebi, nečasni i bezbožnički kneže izraelski, tebi dođe dan i čas posljednjega zločina.' ³¹ Ovako govori Jahve Gospod: 'Skinu mitru s glave i odloži kraljevski vijenac! Jer sve se mijenja: tko bi dolje, bit će uzvišen, a tko bi gore, bit će ponižen. ³² Ruševine, ruševine, ruševine ću

postaviti kakvih nije bilo, dok ne dođe onaj koji ima suditi, jer ja ću mu predati sud.' ³³ Sine čovječji, prorokuj: Ovako govori Jahve Gospod sinovima Amonovim o njihovoj sramoti. Reci: 'Mač! Mač za pokolj isukan i naoštren da siječe, da kao munja sijeva, ³⁴ a tebi dotle isprazno viđaju, laž proriču - da se stavi pod vrat zlikovcima zloglasnim, kojima, eto, dođe dan i čas posljednjega zločina! ³⁵ Ali vrati mač u korice! U mjestu gdje si nastao i u zemlji gdje si se rodio ja ću ti suditi. ³⁶ Ondje ću na te gnjev svoj izliti i raspiriti protiv tebe plamen srdžbe svoje i predati te u ruke okrutnim ljudima, vještim zatornicima. ³⁷ I bit ćeš hrana ognju, a krv će tvoja zemljom protjecati. I nitko te živ više neće spominjati! Jer ja, Jahve, tako rekoh.'"

22

¹ I dođe mi riječ Jahvina: ² "Sine čovječji, hoćeš li suditi, hoćeš li suditi gradu krvničkom? Pokaži mu sve gnusobe njegove! ³ Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Grade što u sebi krv toliku prolijevaš i što svuda sebi kumire praviš da se okaljaš, kucnu čas tvoj: ⁴ krvlju što je proli ti sagriješi i kumirima koje napravi ti se okalja, skrativši tako dane svoje i ubrzavši svoje godine. I zato ću te sada učiniti sramotom među narodima, ruglom po svim zemljama. ⁵ I koji su ti blizu i koji su ti daleko, podrugivat će se tebi: 'O sramotno ime, grade pokvareni!' ⁶ Eto, knezovi izraelski - svaki na svoju ruku - u tebi krv prolijevaju. ⁷ I u tebi se više ne poštuje ni otac ni majka, došljake tlače, siročad i udovice

u tebi zlostavljaju! ⁸ Svetinje moje prezireš, subote oskvrnjuješ. ⁹ U tebi su klevetnici zbog kojih se krv prolijeva; u tebi se po gorama blaguje, posred tebe čine sramote. ¹⁰ U tebi se raskriva sramota očeva, u tebi siluju žene dok su nečiste. ¹¹ Jedan čini gadost sa ženom susjeda svoga, drugi djelom sramotnim oskvrnjuje snahu svoju, a treći u tebi siluje sestru, kćerku oca svoga. ¹² Ima ih koji i mito primaju da krv proliju. Uzimaš ujam i pridatak, od bližnjega silom otimaš, a mene zaboravljaš - riječ je Jahve Gospoda. ¹³ Zato, evo, ja rukama plješćem nad plijenom što ga ti napljačka i nad krvlju što se lije u tebi. ¹⁴ Jer, hoće li srce tvoje izdržati i hoće li ruke tvoje odoljeti u dane kad ja na te ustanem? Ja, Jahve, rekoh i učinit ću! ¹⁵ Zato ću te raspršiti među narode, rasijati te po zemljama, da uklonim iz tebe svu nečistoću! ¹⁶ I bit ćeš opet moja baština naočigled naroda. I znat ćeš da sam ja Jahve!” ¹⁷ Dođe mi riječ Jahvina: ¹⁸ “Sine čovječji, dom Izraelov troska mi postade: bakar, srebro, kositar, željezo i olovo u peći - svi su oni troska! ¹⁹ Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer mi troska postadoste, skupit ću vas, evo, u Jeruzalemu. ²⁰ Kao što se skuplja srebro, bakar, željezo, olovo i kositar u peći te se okolo oganj potpiri da se sve rastali, tako ću i ja vas skupiti u svojem gnjevu i u svojoj jarosti, složiti vas i rastaliti. ²¹ Jest, skupit ću vas i potpiriti oko vas oganj svoje jarosti da se usred grada rastalite. ²² Kao što se srebro u peći topi, tako ćete se i vi u njemu rastopiti. I znat ćete da

ja, Jahve, gnjev svoj na vas izlijevam!”²³ Dođe mi riječ Jahvina:²⁴ “Sine čovječji, reci još: ‘Ti si zemlja još neočišćena, koju još ne oprala kiša dana jarasnoga!’²⁵ Knezovi njezini, poput lavova što riču i plijen razdiru, ljude proždiru, otimlju im blago i dragocjenosti, množeći udovice usred nje.²⁶ Svećenici njezini ne poštuju mog Zakona i oskvrnjuju moje svetinje, ne razlikujući sveto od nesvetoga, ne učeći se lučiti nečisto od čistoga. Zanemarili su subote moje, bez časti sam u njihovoj sredini.²⁷ Starješine njezine, poput vukova što plijen razdiru i krv prolijevaju, upropašćuju ljude, lakomi na dobitak.²⁸ A proroci njezini sve to premazuju bjelilom i prekrivaju ispraznim viđenjima i lažnim proricanjima zboreći: ‘Ovako govori Jahve Gospod!’ - a Jahve to ne reče.²⁹ Imućnici pak čine svakojaka nasilja i otimačine, siromaha i bijednika ugnjetavaju, a došljaka bespravno tlače.³⁰ Tražio sam među njima nekoga da podigne zidine i stane na proboje preda me u obranu zemlje, da je ne zatrem, i ne nađoh nikoga.³¹ I zato izlih na njih gnjev svoj pa ih zatrijeh ognjem svoje jarosti; putove im njihove na glavu oborih’ - riječ je Jahve Gospoda.”

23

¹ Dođe mi riječ Jahvina:² “Sine čovječji, bile dvije žene, kćeri jedne matere.³ I odaše se bludu u Egiptu, blud činiše u mladosti: ondje su im grudi stiskali, djevojačke dojke gnječili.⁴ Starijoj bijaše ime Ohola, a sestri joj Oholiba. Obje moje postadoše i rodiše mi sinove i kćeri. Evo im

imenãa: Samarija je Ohola, Jeruzalem Oholiba. ⁵ Ohola, iako meni pripadaše, bludu se odala; uspalila se za ljubavnicima, za Asircima, susjedima svojim, ⁶ u modri baršun odjevenima, sve samim vojvodama i namjesnicima, pristalim momcima, vještim konjanicima. ⁷ I oda se bludu s njima, sve poizbor sinovima asirskim; i usplamtjev za njima, okalja se svim njihovim kumirima. ⁸ A ne okani se ni bluda s Egipćanima, koji s njome ležahu od njezine mladosti, koji su joj djevojačke dojke gnječili i na nju blud svoj izlivali. ⁹ I zato je predah u ruke njenim ljubavnicima, u ruke Asircima za kojima se uspalila. ¹⁰ I oni je razgoliše, zarobiše joj sinove i kćeri, a nju samu mačem pogubiše. I postade tako primjer svim ženama kako na njoj bi sud izvršen. ¹¹ Vidje to sestra joj Oholiba, ali se još gore usпали i gori blud činjaše. ¹² Za sinovima se asirskim uspaljivala, sve samim vojvodama i namjesnicima, svojim susjedima, raskošno odjevenim, vještim konjanicima, poizbor momcima. ¹³ I vidjeh kako se okaljala: obje su istim putem pošle. ¹⁴ Ali se ova još gore bludu odala: kad bi ugledala muškarca na zidu naslikana, likove Kaldejaca crvenilom nacrtane, ¹⁵ bedara pasom opasanih, sa spuštenim povezima na glavama - sve junake, prave Babilonce, rodnom iz zemlje kaldejske - ¹⁶ tek što bi ugledala priliku njihovu, sva bi se za njima uspalila te im slala poslanike u zemlju kaldejsku. ¹⁷ Sinovi babilonski k njoj bi dohrlili na ljubavnu postelju da je bludom kaljaju. A kad bi se s njima okaljala, zgadili bi joj se. ¹⁸ Ali

se razglasilo njezino bludništvo, otkrila se njena golotinja, i duša se moja od nje odvratila, kao što se bješe odvratila od sestre njene. ¹⁹ Jer ona se još gorem bludu predala, opominjući se dana svoje mladosti kad se u Egiptu bludu odavala, ²⁰ uspaljujući se za razvratnicima kojima muška snaga bijaše kao u magaraca, a izljev kao u pastuha. ²¹ Tako se opet vrati sramoti svoje mladosti, kad su joj u Egiptu grudi pritiskivali, djevičanske dojke gnječili. ²² Zato, Oholibo, ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dignut ću na te tvoje ljubavnike, koji ti se duši ogadiše, i dovest ću ih odasvud na tebe: ²³ Babilonce, sve Kaldejce, Pekođane, Šoance i Koance, a s njima sve sinove asirske - sve poizbor momke, vojvode i namjesnike, na glasu junake, vješte konjanike. ²⁴ I doći će na te sa sjevera sila bojnih kola i točkova s mnoštvom naroda i svrstat' se odasvud protiv tebe sa štitovima, štitićima i oklopima. Njima ću te na sud predati, i svojim će ti sudom suditi. ²⁵ Oborit ću na te svu svoju ljubomoru, neka s tobom jarnosno postupe: nos i uši neka ti odsijeku, a ostatak tvoj da od mača padne; sinove i kćeri da ti odvedu, a ostatak tvoj da oganj proguta. ²⁶ I zderat će s tebe tvoje haljine i oteti sve tvoje nakite. ²⁷ Tako ću okončati svu tvoju sramotu i bludničenje, sve tamo od Egipta: nećeš više k njima oči dizati i nećeš se više spominjati Egipta!' ²⁸ Jer, ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me! Predat ću te u ruke onima koji ti omrznuše, koji ti se duši ogadiše. ²⁹ Neka iskale na tebi svoju mržnju, neka ti svu

muku preotmu, a tebe nek' ostave голу i nagu! Neka se obnaži sva golotinja tvoje bludnosti i besramnosti, tvogjeg bludničenja. ³⁰ Sve će te to stići zbog tvogjeg bludničenja s narodima i jer si se okaljala njihovim kumirima. ³¹ Putem si sestre svoje hodila: dat ću ti u ruku čašu njezinu: ³² Ovako govori Jahve Gospod: Čašu sestre svoje ispit ćeš, čašu široku, duboku, i bit ćeš na podsmijeh i ruglo - mnogo u nju stane! - ³³ napunit ćeš se pijanstva i žalosti! Čaša je to pustošenja, užasa - čaša sestre tvoje Samarije. ³⁴ Pit ćeš je, do dna iskapiti, zatim u komade razbiti, grudi svoje izraniti. Jer, ja tako rekoh' - riječ je Jahve Gospoda! ³⁵ Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer ti mene zaboravi i leđa mi okrenu, snosi sada svu svoju sramotu i bestidnost!'" ³⁶ I još mi reče Jahve: "Sine čovječji, hoćeš li suditi Oholi i Oholibi, pokazati im njihove gadosti? ³⁷ Preljub počiniše, ruke su im okrvavljene, s kumirima svojim preljub učiniše, djecu koju mi porodiše provedoše kroz ogranj da ih proguta. ³⁸ Još mi i ovo učiniše: onoga dana obeščastiše moje Svetište i subote moje oskvrnuše. ³⁹ Jer istoga dana kad djecu svoju kumirima klaše, u Svetište moje dođoše da ga obeščaste. Eto, tako uradiše usred Doma mojega. ⁴⁰ Slale su čak po muškarce izdaleka, i oni bi im pohrlili čim bi glasnici k njima stigli. A ti se za njih kupala, oči svoje mazala i nakitom se kitila. ⁴¹ A potom bi sjedala na raskošnu postelju pred kojom stol prostrt bijaše na koji si stavljala moj tamjan i moje ulje.

⁴² Tu se čulo pocikivanje bezbrižnog društva zbog velikog mnoštva dovedena sa svih strana pustinje; stavljali su ženama na ruke narukvice i na glavu vijence prekrasne. ⁴³ I rekoše: 'Sa ženom ogrezlom u preljubu još blud tjeraju, i sama se ona još bludu odaje!' ⁴⁴ Prilaze joj kao kakvoj bludnici! Da, prilazili su k Oholi i Oholibi, pokvarenicama. ⁴⁵ Zato će im pravednici suditi kao što se sudi preljubnicama i onima koji krv prolijevaju, jer - one su preljubnice, ruke su im okrvavljene. ⁴⁶ Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Neka se protiv njih zbor sazove da ih izvrgnem zlostavljanju i pljački. ⁴⁷ Zbor neka ih kamenuje i mačevima raskomada; sinove i kćeri neka im pokolje, a domove ognjem spali. ⁴⁸ Tako ću iz zemlje istrijebiti sramotu, da se druge žene opomenu i ne čine djela vaših sramotnih. ⁴⁹ A na vas ću oboriti svu vašu bestidnost, ispaštat ćete grijehе idolopoklonstva. I znat ćete da sam ja Jahve Gospod.'"

24

¹ Godine devete, devetoga mjeseca, desetoga dana, dođe mi riječ Jahvina: ² "Sine čovječji, zapiši ovaj dan: upravo danas kralj babilonski zaposjede Jeruzalem. ³ Pripovijedaj domu odmetničkom prispodobu. Reci im: Ovako govori Jahve Gospod: 'Pristavi lonac, pristavi i nalij vode u nj! ⁴ Baci u nj komade, sve najbolje komade mesa, but i pleće! Napuni ga ponajboljim kostima! ⁵ Uzmi najbolje od stada. Pod loncem vatru naloži. Neka dobro uzavri, neka se u njemu skuhamo i kosti.' ⁶ Jer ovako

govori Jahve Gospod: 'Jao gradu krvničkom, zahrđalu loncu s kojega se hrđa ne skida! A zatim komad po komad iz njega izvadi, ali za nj ne bacaj kŔockÄe! ⁷ Jer krv je njegova u njemu - na голу je kamenu ostavi, po zemlji je ne razlij gdje bi je prašina mogla prekriti! ⁸ Da se gnjev moj raspali, da mu odmazdim, ostavih krv njegovu na kamenu golom, da se ne pokrije.' ⁹ Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jao gradu krvničkom, jer ću veliku lomaću naložiti! ¹⁰ Skupi drva, vatru potpali, skuhaj meso, primiješaj začina, nek' izgore i kosti! ¹¹ A zatim ga prazna na žeravicu pristavi da mjed mu se usija i nečistoća njegova sva se rastopi, da se uništi hrđa na njemu! ¹² Grdne li muke! Ali se velika hrđa ne dade s njega skinuti: i vatri odolje. ¹³ Sramotan je grijeh tvoj: htjedoh te očistiti, ali se ti ne htjede od grijeha očistiti; i zbog toga se više nećeš očistiti dok nad tobom ne iskalim gnjev svoj! ¹⁴ Ja, Jahve, rekoh! I riječ ću ispuniti; neću popustiti: I neću se smilovati niti ću se pokajati! Sudit ću te po putovima tvojim i po djelima tvojim! - riječ je Jahve Gospoda." ¹⁵ I dođe mi riječ Jahvina: ¹⁶ "Sine čovječji, evo, nenadanom smrću oduzet ću ti radost očinju! Ne tuguj, ne plači i ne roni suza! ¹⁷ Jecaj tiho, ali ne žali kao što se za mrtvima žali! I povij oko glave povez, a na noge obuj sandale. Ne prekrivaj brade i ne jedi žalobničke pogače." ¹⁸ Ujutro tako prorokovah narodu, a uveče mi žena umrije te sutradan uradih kao što mi bijaše zapovjedbno. ¹⁹ Narod me na to zapita: "Nećeš li nam reći što

znači za nas to što ti radiš?” ²⁰ Ja im odgovorih: “Dođe mi riječ Jahvina: ²¹ “Reci domu Izraelovu: Ovako govori Jahve Gospod: Evo, oskvrnut ću svoje Svetište, vaš ponos snažni, radost vam očinju i čežnju duše vaše! I sinovi i kćeri koje ostaviste, od mača će pasti! ²² Tada ćete uraditi kao što i ja uradih: nećete prekrivati brade i nećete jesti žalobničke pogače! ²³ Povit ćete povez oko glave i obuti na noge sandale! I nećete više tugovati ni plakati, nego ćete čiljeti zbog svojih nedjela i jecati jedan za drugim! ²⁴ A Ezekiel će vam biti primjer: učinit ćete sve što je i on činio. Kad se to zbude, spoznat ćete da sam ja Jahve!” ²⁵ A ti, sine čovječji, doista u dan kad im oduzmem snagu, dičnu radost njihovu, radost im očinju, slast duše njihove, sinove i kćeri njihove - ²⁶ u taj će dan k tebi stići bjegunac da ti to dojadi! ²⁷ U taj će se dan tvoja usta otvoriti, i ti ćeš tom bjeguncu progovoriti; nećeš više biti nijem. I tako ćeš im biti znak. I oni će spoznati da sam ja Jahve!”

25

¹ I dođe mi riječ Jahvina: ² “Sine čovječji, okreni lice k sinovima Amonovim te pro-rokuj protiv njih! ³ Reci sinovima Amonovim: 'Poslušajte riječ Jahve Gospoda! Ovako govori Jahve Gospod: Zato što vi klicaste 'ha, ha!' nad mojim Svetištem kad ono bijaše oskvrnuto, i nad zemljom Izraelovom kad ona bijaše opustošena, i nad domom Judinim kad odlažaše u izgnanstvo, ⁴ predat ću vas, evo, u posjed sinovima Istoka da usred vas razapnu svoje šatore, udare svoja

prebivališta. Oni neka jedu tvoje plodove i piju mlijeko tvoje! ⁵ Od Rabe ću pašnjake za deva načiniti, a u zemlji Amonovih sinova torove ću za ovce podići. I znat ćete da sam ja Jahve! ⁶ Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što si pljeskao rukama i udarao nogama i svom se dušom radovao nad zemljom Izraelovom, ⁷ ja ću, evo, ruku na te podići i kao plijen te predati narodima! Istrijebit ću te iz narodâa, iskorijeniti iz zemalja! Zatrijet ću te! I znat ćeš da sam ja Jahve! ⁸ Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što Moab i Seir govorahu: 'Gle, dom je Judin poput svih naroda', ⁹ otkrit ću, evo, obronke moapske, da s kraja na kraj ostane bez gradova što bijahu ukras zemlje: Bet Haješimot, Baal Meon i Kirjatajim. ¹⁰ Dat ću ih u posjed sinovima Istoka, neprijateljima Amonaca, da se sinovi Amonovi među narodima više ne spominju! ¹¹ Tako ću izvršiti sud nad Moabom. I znat će da sam ja Jahve!' ¹² Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što se Edom osveti domu Judinu i tom se osvetom teško ogriješi, ¹³ ovako govori Jahve Gospod: Podići ću ruku na Edom, istrijebit ću iz njega ljude i životinje! Pretvorit ću ga u pustinju: od Temana do Dedana svi će od mača izginuti. ¹⁴ Tako ću se osvetiti Edomu rukom svojega naroda izraelskog. Oni će postupiti s Edomom prema mojem gnjevu i mojoj srdžbi. I spoznat će moju osvetu!' - riječ je Jahve Gospoda. ¹⁵ Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što Filistejci izvršiše odmazdu, krvavo se osvećujući s mržnjom u srcu, razarajući sve zbog svojeg neprijateljstva,

¹⁶ ovako govori Jahve Gospod: Evo, podižem ruku na Filistejce, istrijebit ću Kerećane, uništiti ću sve što preostane na morskoj obali! ¹⁷ Tako ću im se strašno osvetiti kaznama jarosnim. I kad im se osvetim, znat će da sam ja Jahve.”

26

¹ Godine jedanaeste, prvoga dana u mjesecu, dođe mi riječ Jahvina: ² “Sine čovječji, jer Tir nad Jeruzalemom klicaše: 'Ha, ha! Razbiše se ta vrata naroda, i k meni se okrenuše; obogatit ću se: on je opustošen' - ³ stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv tebe, Tire, dići ću na te silne narode, kao što more valove diže! ⁴ Porušit će zidine tirske i razoriti sve kule njegove. A ja ću mu i prašinu pomesti, načiniti' od njega pećinu голу! ⁵ Bit će sušilište mreža. Jer ja rekoh! - riječ je Jahve Gospoda. I narodima plijen će postati. ⁶ A sve kćeri njegove od mača će pasti u polju! Znat će da sam ja Jahve!' ⁷ Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dovest ću na Tir sa sjevera Nabukodonozora, kralja babilonskoga, kralja nad kraljevima, s konjima i bojnim kolima, s konjanicima, četama i mnoštvom naroda! ⁸ Kćeri će tvoje u polju mačem posjeći! Protiv tebe dići će kule opsadne, nasuti protiv tebe nasipe i podići' protiv tebe štitove. ⁹ Na zidove će tvoje upraviti zidodere i tvoje će kule kukama oboriti!' ¹⁰ Od nebrojenih konja njegovih svega će te prašina prekriti, a od štopota konjanika i točkova i bojnih kola njihovih zadrhtat će zidine tvoje, kad bude prolazio kroz vrata tvoja, k'o što se prolazi kroz

grad osvojen. ¹¹ Kopitima svojih konja zgazit će ti sve ulice; narod tvoj mačem će pobiti i srušiti stupovlje tvoje. ¹² Poplijenit će bogatstvo tvoje, tvoje će razgrabiti blago! Razorit će tvoje zidine i kuće tvoje divne srušiti! Kamenje, drvo, prašinu tvoju u more će pobacati! ¹³ A ja ću prekinuti jeku tvojih pjesama, i zvuk se tvojih harfa više neće čuti! ¹⁴ Pretvorit ću te u pećinu голу, postat ćeš sušilište mrežaa. Više se nikad nećeš podići, jer ja, Jahve, rekoh!' - to riječ je Jahve Gospoda.” ¹⁵ Ovako Jahve Gospod govori Tiru: “A neće li od trijeska pada tvojega i jecanja tvojih ranjenika, kad nastane u tebi pokolj nemili, zadrhtati svi otoci? ¹⁶ I neće li tada svi morski knezovi sići s prijestolja svojih, odbaciti svoje plašteve, i skinuti vezene haljine, u strah se zaodjeti, na zemlju posjedati, dršćuci bez prestanka, užasnuti tvojim udesom? ¹⁷ A zatim će nad tobom zakukati i reći ti: 'Kamo li propade? Kamo li s mora nestade, grade proslavljeni, što bijaše tako moćan na moru, ti i žitelji tvoji, koji strah zadavahu zemlji svoj? ¹⁸ Sada na dan pada tvojega otoci će zadrhtati, otoci u moru prestravit će se zbog propasti tvoje!' ¹⁹ Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Kad te pretvorim u pusti grad, kakvi su gradovi u kojima više nitko ne boravi, i kada na tebe dovedem bezdane da te velike vode prekriju, ²⁰ spustit ću te s onima koji su sišli u grob, k narodu pradavnom, i smjestit ću te u najdublje zemljine predjele, u vječnu samoću, s onima što u grob siđoše, da se više ne vratiš u zemlju živih.

21 Pretvorit ću te u užas i više te neće biti. Tražit će te, ali te više nikad neće naći! - riječ je Jahve Gospoda.”

27

¹ I dođe mi riječ Jahvina: ² “A ti sine čovječji, udari u tužaljku nad Tirom ³ i reci Tiru što leži na ulazu u more i trguje s narodima bezbrojnih otoka: 'Ovako govori Jahve Gospod: Tire što govoraše: Ja sam lađa prekrasna, izvanredne ljepote. ⁴ Tvoje međe sežu u more duboko, graditelji tvoji besprimjerno te lijepa načiniše. ⁵ Od senirskih čempresa oplata ti sagradiše, cedar libanonski uzeše, jarbole ti podigoše; ⁶ od bašanskih hrastova istesaše ti vesla, od bjelokosti i šimšira s kitijimskog otočja palubu ti načiniše! ⁷ Od vezena lana egipatskog bijahu ti jedra da ti budu zastava! A grimiz i skrlet s eliških otoka staviše ti za krovišta. ⁸ Žitelji Sidona i Arvada bjehu ti veslači, a mudraci tvoji, Tire, bijahu ti kormilari! ⁹ Starješine gebalske i vještaci popravljahu kvarove tvoje. Sve morske lađe i mornari bijahu tvoji i s tobom trgovahu! ¹⁰ Perzijanci, Ludijci i Putijci u tvojoj vojsci bijahu ratnici, u tebi vješahu štitove i kacige; oni ti sjaj davahu. ¹¹ Sinovi arvadski s vojnicima na bedemima tvojim uokrug čuvahu ti kule. O zidove ti uokolo štitove vješahu da uzveličaju jedinstvenu ljepotu tvoju! ¹² Zbog bogatstva tvoga golemog čak i Taršiš s tobom trgovaše, plaćajući srebrom i gvožđem, olovom i kositrom trg tvoj. ¹³ Javan i Tubal i Mešek s tobom trgovahu: davahu ljude i suđe mjedeno

za trg tvoj. ¹⁴ Oni iz Bet Togarme davahu konje, trkaće konjiće i mazge. ¹⁵ I sinovi Dedanovi s tobom trgovahu. Mnogi ti otoci bijahu podložni: plaćahu ti daću u bjelokosti i ebanovini. ¹⁶ Zbog obilja robe tvoje Edom s tobom trgovaše. Davahu ti za trg dragulje, purpur i vezivo, koralje, rubine i bez; ¹⁷ i Judeja i zemlja Izraelova trgovahu s tobom: minitskim žitom, voskom, medom, uljem i balzomom trg tvoj plaćahu! ¹⁸ Zbog obilja trga tvojeg, silnoga ti blaga, i Damask s tobom trgovaše za helbonsko vino i saharsku vunu. ¹⁹ I Dan i Javan iz Uzala za trg tvoj prekaljeno gvožđe mijenjahu, cimet i slatku trsku. ²⁰ Dedan s tobom trgovaše prostirkama jahačkim. ²¹ Arapi i kedarski knezovi mijenjahu se s tobom, trg ti plaćajući jaganjcima, jarcima i ovnovima. ²² Trgovci iz Šebe i Rame trgovahu s tobom, za trg ti davahu najbolje dragulje i zlato. ²³ Haran, Kane i Eden, trgovci Šebe, Asirije i Kišmada trgovahu s tobom. Mijenjahu za trg tvoj ²⁴ skupocjene halje, purpurne i vezene plašteve, sagove šarene i užad čvrsto pletenu. ²⁵ Taršiške su lađe nakrcane prevozile robu tvoju! Bješe tako puna i teška veoma. ²⁶ Na pučinu morsku, na mnoga te mora izvedoše veslači. Istočni te vjetar razbi na pučini morskoj! ²⁷ Tvoje blago i trg ti, rukodjela tvoja, lađari tvoji i krmilari, popravljači pukotina, mjenjači trga tvojeg, svi ratnici na tebi i sve mnoštvo posred tebe potonut će na dno morsko na dan tvoga brodoloma! ²⁸ Na vapaj ti krmilara obale će zadrhtati. ²⁹ I sići će s lađa svojih svi veslači, svi lađari i svi

krmilari i ostat će na kopnu. ³⁰ Za tobom će glasno naricati i kukati gorško. Pepelom će posut glave, i valjat se u prašini; ³¹ zbog tebe će glave obrijati, kostrijet će pripasati, ojađene duše za tobom naricati, i kukati gorško. ³² U žalosti će ti tužbalicu zapjevati, nad tobom će protužiti: 'Koji grad k'o Tir ponosan bješe posred mora?' ³³ Jer kad bi on blago iskrcao, mnoge bi narode njima nasitio! Obiljem bogatstva i trga mnoge bi kraljeve zemaljske usrećio. ³⁴ A sada te, evo, valovi smrskaje, potonu u dubine morske! Blago tvoje i sva posada potonuše s tobom. ³⁵ Svi žitelji otočki zbog tebe se prestraviše. Kraljevi se njihi naježiše, glave pokunjiše. ³⁶ Trgovci narodaa zviždahu za tobom, jer ti strašilo posta i nestade zauvijek!"

28

¹ I dođe mi riječ Jahvina: ² "Sine čovječji, kaži knezu tirscome: 'Ovako govori Jahve Gospod: Tvoje se srce uzoholi, ti reče: 'Ja sam bog! Na božjem prijestolju sjedim u srcu morskom.' Iako čovjek, a ne Bog, ti srce svoje izjednači s Božjim. ³ Bješe, eto, od Daniela mudriji, nijedna ti tajna ne bje skrivena! ⁴ Mudročću svojom i razborom nateče bogatstva, riznicu napuni srebrom i zlatom! ⁵ Mudar li bijaše trgovac, bogatstvo svoje namnoži! Al' ti se s bogatstva srce uzoholi.' ⁶ Stog ovako govori Jahve Gospod: 'Jer svoje srce s Božjim izjednači, ⁷ dovest ću, evo, na te tuđince najnasilnije među narodima. Isukat će mačeve na mudrost ti divnu, i ljepotu

će ti okaljati, ⁸ bacit će te u jamu da umreš nasilnijom smrću od onih što umiru na pučini morskoj! ⁹ Hoćeš li tada pred krvnikom reći: 'Ja sam bog'? Čovjek si, a ne bog, u ruci svojih ubojica. ¹⁰ Umrijet ćeš smrću neobrezanih od ruke tuđinske! Jer ja, Jahve, rekoh to' - riječ je Jahve Gospoda." ¹¹ I dođe mi riječ Jahvina: ¹² "Sine čovječji, zakukaj tužaljku nad tirske kraljem. Reci mu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Gle, ti bješe uzor savršenstva, pun mudrosti i čudesno lijep! ¹³ U Edenu, vrtu Božjem, ti življaše, resio te dragulj svaki, sard, topaz i dijamant, krizolit, oniks i jaspis, safir, smaragd i zlato. Načinjeni bjehu bubnjevi i frule, na dan ti rođenja bjehu pripravljeni. ¹⁴ Postavih te kao raskriljena keruba zaštitnika: bio si na svetoj gori Božjoj, hodio si posred ognjena kamenja. ¹⁵ Savršen bješe na putima svojim od dana svojega rođenja dok ti se u srcu ne začu opaćina. ¹⁶ Obilno trgujući, napuni se nasiljem i sagriješi. Zato te zbacih s gore Božje, istrgeh te, kerube zaštitniče, isred ognjenoga kamenja. ¹⁷ Srce ti se uzoholi zbog ljepote tvoje, mudrost svoju odnemari zbog svojega blaga! Na zemlju te bacih i predah te zemaljskim kraljevima da te prezirno gledaju. ¹⁸ Mnoštvom svog bezakonja, nepoštenim trgovanjem oskvrnu svoja svetišta! Pustih oganj posred tebe da te proždre. Pretvorih te na zemlji u pepeo na oči onih što te motre. ¹⁹ Svi koji te poznaju među narodima zgroziše se nad tobom! Jer ti strašilo posta, nestade zauvijek.'" ²⁰ I dođe mi riječ Jahvina:

21 “Sine čovječji, okreni lice k Sidonu, prorokuj protiv njega. 22 Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me protiv tebe, Sidone, proslavit ću se usred tebe! I znat će se da sam ja Jahve kada nad njim sud izvršim i svetost svoju pokažem u njemu. 23 I poslat ću na nj kugu i krv po ulicama njegovim; i mrtvi će posred njega padati od mača, koji ti odasvud prijeti, i znat će se tada da sam ja Jahve. 24 I više neće biti domu Izraelovu trna što ranjava nit' žaoke što razdire među svima uokolo koji ga preziru! I znat će se da sam ja Jahve!’” 25 Ovako govori Jahve Gospod: “A kad skupim sav dom Izraelov između naroda po kojima su razasuti, očitovat ću u njima svoju svetost pred očima narodÄa. I nastanit će se u svojoj zemlji što je dadoh sluzi svome Jakovu. 26 I u njoj će živjeti u miru, gradit će domove i saditi vinograde. Živjet će u pouzdanju dok budem izvršivao svoj sud nad svima koji ih naokolo prezirahu. I znat će da sam ja Jahve, Bog njihov.”

29

1 Godine desete, desetoga mjeseca, dvanaestoga dana, dođe mi riječ Jahvina: 2 “Sine čovječji, okreni lice faraonu, kralju egipatskom, i prorokuj protiv njega i protiv sveg Egipta. 3 Govori i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me protiv tebe, faraone, kralju egipatski, golemi krokodile što ležiš usred rijeka svojih. Ti reče: 'Rijeke su moje, sebi sam ih načinio.' 4 I zato ću ti kuke zarit' u gubicu i sve ribe rijeka tvojih zalijepiti na krljušti tvoje. Izvući

ću te isred rijeka tvojih sa svim ribama rijeka tvojih zalijepljenim na tvoje krljušti. ⁵ Bacit ću u pustinju tebe i sve ribe iz rijeka tvojih. Na tlo ćeš poljsko pasti, nitko te neće podić' ni sahraniti, zvijerima zemaljskim i nebeskim pticama dat ću te za hranu! ⁶ I znat će svi stanovnici Egipta da sam ja Jahve. Jer ti bješe trska za oslonac domu Izraelovu! ⁷ Kad te u ruku uhvatiše, ti se slomi i rane im otvori; a kad se na te osloniše, ti prepuče i bedra im sva izrani.' ⁸ Stog ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dovest ću mač svoj na te, istrijebit ću iz tebe i ljude i stoku! ⁹ Sva će zemlja egipatska pustoš biti i razvalina, i oni će znati da sam ja Jahve!' Jer ti reče: 'Rijeka je moja, sebi je načinih.' ¹⁰ 'Zato evo me na te i na rijeke tvoje da pretvorim zemlju egipatsku u pustinju i pustoš od Migdola do Sevana i do granice etiopske! ¹¹ Neće njome više prolaziti noga ljudska ni noga životinjska, ostat će nenaseljena četrdeset godina. ¹² Od zemlje ću egipatske načiniti pustoš sred zemalja opustošenih, a gradovi njezini bit će četrdeset godina ruševine među razvaljenim gradovima. I raspršit ću Egipćane među narode i rasijat ću ih po zemljama.' ¹³ Jer, ovako govori Jahve Gospod: 'Kad mine četrdeset godina, sakupit ću opet sve Egipćane između naroda kamo bijahu raspršeni. ¹⁴ Vratit ću izgnanike egipatske, vratit ću ih opet u zemlju Patros, domovinu njihovu, da osnuju ondje slabo kraljevstvo. ¹⁵ Ono će biti najmanje od svih kraljevstava, da se više nikad ne digne nad druge narode. Smanjit ću ga da više nikad ne podjarmi drugih naroda ¹⁶ i

da više ne bude uzdanje domu Izraelovu. Nek' mu u pamet doziva grijeha koje bijaše počinio okrećući se za njima. I oni će spoznati da sam ja Jahve." ¹⁷ Godine dvadeset i sedme, prvoga dana prvoga mjeseca, dođe mi riječ Jahvina: ¹⁸ "Sine čovječji, kralj babilonski Nabukodonozor krenu s vojskom na velik pohod protiv grada Tira. I svaka glava ogolje i svako se rame odadrije. Ali ni on ni vojska mu ne imahu nikakve dobiti od toga što krenuše na Tir. ¹⁹ Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, predat ću Nabukodonozoru, kralju babilonskome, zemlju egipatsku. Odnijet će joj blago, nagrabiti plijena i opljačkati je. To će biti plaća vojsci njegovoj. ²⁰ Za trud što na Tir krenu dat ću mu svu zemlju egipatsku, jer za me bijaše radio' - riječ je Jahve Gospoda. ²¹ 'U onaj ću dan učiniti da izraste rog domu Izraelovu, a tebi ću usta otvoriti među njima. I znat će da sam ja Jahve.'"

30

¹ I dođe mi riječ Jahvina: ² "Sine čovječji, prorokuj i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Kukajte: 'Jao dana!' ³ Jer se bliži dan, bliži se dan Jahvin! Dan oblačan, vrijeme narodima određeno. ⁴ I mač će ući u Egipat, a strah će ophrvati Etiopiju kad mrtvi stanu padati po Egiptu i kad se razgrabi njegovo blago te kad mu temelje sve sruše. ⁵ Kuš, Put i Lud, sva Arabija i Libija, i sinovi zemlje Krete s njima od mača će izginuti!' ⁶ Ovako govori Jahve Gospod: 'Past će koji podupiru Egipat i srozat će se ponos njegove moći. Od Migdola do Sevana sve će u njemu od

mača pasti - riječ je Jahve Gospoda. ⁷ On će biti pustoš među opustošenim zemljama, a njegovi gradovi ruševine među razrušenim gradovima. ⁸ I znat će da sam ja Jahve kad zapalim svoj oganj u Egiptu i zatrem sve pomagače njegove. ⁹ U onaj će dan glasnici od mene na lađama isploviti da zastraše bezbrižnu Etiopiju. I strah će je ophrvati u dan egipatski. Jer, evo, bliži se!' ¹⁰ Ovako govori Jahve Gospod: 'Uništiti ću mnoštvo egipatsko rukom Nabukodonozora, kralja babilonskoga! ¹¹ On i njegov narod s njime - najokrutniji među narodima - bit će dovedeni da zemlju zatru. I oni će isukati mač na Egipat i svu će mu zemlju truplima ispuniti. ¹² A ja ću isušiti rijeke i zemlju predati u ruke silnicima, opustošiti ću zemlju i što je u njoj - rukom tuđinaca. Ja, Jahve, rekoh!' ¹³ Ovako govori Jahve Gospod: 'Razorit ću kumire i ništavila istrijebiti iz Memfisa, i neće više biti knezova u egipatskoj zemlji, a strah ću posijati u zemlji egipatskoj. ¹⁴ Opustošiti ću Patros, zapaliti Soan, izvršiti sud na Tebi. ¹⁵ Iskaliti ću gnjev nad Sinom, tvrdom egipatskom, istrijebiti ću mnoštvo u Tebi. ¹⁶ Zapaliti ću oganj pod Egiptom: Sin će uzdrhtati od strave, Teba će biti osvojena, a Memfis u tjeskobi dan za danom. ¹⁷ Mladići Heliopola i Pi-Beseta od mača će pasti. A oni će biti odvedeni u ropstvo! ¹⁸ Nad Tafnisom pomrčati će dan kad ondje slomim jaram egipatski i kad se dokonča ponos moći u njemu! Nad njim će se nadviti oblak, i njegove će kćeri biti odvedene u ropstvo! ¹⁹ Tako ću izvršiti sud nad Egiptom, i znat će

da sam ja Jahve.” ²⁰ Godine jedanaeste, prvoga mjeseca, sedmoga dana dođe mi riječ Jahvina: ²¹ “Sine čovječji, gle, slomih mišicu faraonu, kralju egipatskom! I evo, nisu je ni povili: nisu metnuli lijekove niti su je povojima obavili da je okrijepe kako bi se opet mogla prihvatiti mača. ²² Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv faraona, kralja egipatskoga, da mu slomim obje ruke, i zdravu i slomljenu, i da mu mač izbijem iz ruke! ²³ Razagnat ću Egipćane među narode i rasijati ih po zemljama! ²⁴ Ojačat ću ruke kralju babilonskom i mač ću svoj staviti u njegovu ruku; a faraonu ću slomiti ruke te će stenjati pred neprijateljem kao ranjenik. ²⁵ Da, ojačat ću ruke kralju babilonskom, a ruke će faraonove klonuti. I znat će se da sam ja Jahve kad metnem mač svoj u ruke kralju babilonskom i on ga zavitla nad zemljom egipatskom. ²⁶ Raspršit ću Egipćane među narode i rasijati ih po zemljama. I znat će da sam ja Jahve.”

31

¹ Jedanaeste godine, trećega mjeseca, prvoga dana, dođe mi riječ Jahvina: ² “Sine čovječji, kaži faraonu, kralju egipatskom, i mnoštvu njegovu: 'Na koga naličiš veličinom svojom? ³ Usporedit ću te, evo, s cedrom libanonskim, lijepih grana, gusta lišća i debela visoka: vrh mu do oblaka seže. ⁴ Voda ga othrani i uzvisi bezdan; rijekama mu svojim nasad oblijevaše, rukave svoje slaše k svem drveću poljskom. ⁵ I zato rastom on nadvisi sve poljsko drveće. Grane mu se namnožiše,

hvoje mu se razgranaše od obilne vode što mu dotjecaše; ⁶ ptice mu nebeske na granama gnijezda savijahu. Ispod hvoja njegovih legoše se divlje zvijeri. A u hladu njegovu svi veliki narodi sjedahu. ⁷ Lijep on bijaše veličinom i širinom svojih grana; do dubokih voda žilje mu sezaše! ⁸ Ne bijahu mu ravni ni cedrovi u vrtu Božjem, ni čempresi se ne mogahu usporediti s granama njegovim, a platane ni kao hvoje njegove ne bijahu! Nijedno stablo u vrtu Božjem ne bješe mu po ljepoti ravno. ⁹ Ukrasih ga mnoštvom grana, i zaviđaše mu sve edensko drveće u vrtu Božjem.' ¹⁰ Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer se s rasta uzoholio što mu vrh do oblaka sezaše i srce mu visina zanese, ¹¹ predadoh ga u ruke najmoćnijemu od svih naroda da učini s njime po zloći njegovoj, i odbacih ga. ¹² Tuđinci, najokrutniji od naroda, posjekoše ga i oboriše, grane mu padahu po gorama i svim dolinama, hvoje mu se po svim uvalama polomiše, svi se narodi zemlje od njegova hlada udaljiše, ostaviše ga! ¹³ Na njegovo oboreno stablo sve ptice nebeske sletješe! Među njegovim se granama sve divlje zvijeri nastaniše! ¹⁴ Da se rastom svojim nijedno stablo pokraj vode više ne uzvisi i da vrh svoj među oblake ne uzdigne! I da se nijedno stablo koje pije vode u visinu svoju ne uzdaje! Jer su svi predani smrti, bačeni u podzemne krajeve, posred sinova ljudskih, s onima što slaze u jamu!' ¹⁵ Ovako govori Jahve Gospod: 'U dan kad on siđe u Podzemlje, u znak žalosti, zatvorih nad njim

ponor i zaustavih rijeke njegove. I velike vode presahnuše te sav Libanon zbog njega u tugu zaogrnuh i sve se poljsko drveće zbog njega osuši! ¹⁶ Gromotom pada njegova potresoh narode kad ga strmoglavih u Podzemlje s onima što u jamu siđoše! I u podzemnom se kraju utješi sve drveće edensko, najizabranije i najljepše u Libanonu, sve što je vodu ispijalo. ¹⁷ I ono, mišica njegova, i oni među narodima koji u hladu njegovu sjedahu, siđoše s njim u Podzemlje, k onima što mačem bijahu probodeni. ¹⁸ Na koga, dakle, među drvećem edenskim, naličiš svojom moći, slavom i veličinom? A sad si s njima oboren u podzemni kraj i s neobrezanima ležiš među onima što mačem bijahu probodeni. To je faraon i sve njegovo mnoštvo' - riječ je Jahve Gospoda.”

32

¹ Godine dvanaeste, dvanaestoga mjeseca, prvoga dana, dođe mi riječ Jahvina: ² “Sine čovječji, zaplači nad faraonom, kraljem egiptatskim, i kaži mu: 'Laviću naroda, propao si! Ti bješe kao krokodil u vodi, bućio si u rijekama svojim, nogama si vodu mutio, valove joj podizao!' ³ Ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, razapet ću mrežu nad tobom sa skupom mnogih naroda: oni će te u mojoj mreži izvući. ⁴ Ostavit će te na zemlji, tresnuti tobom o tlo. Sve ptice nebeske na te ću pustiti i zvijeri zemaljske tobom ću nahraniti! ⁵ Meso ću ti razbacat' po gorama, doline ću prekriti strvinom tvojom. ⁶ Istekom iz tebe zemlju ću napojiti, krvlju tvojom po gorama, i korita riječna njome napuniti. ⁷ A kada te

utrnem, nebesa ću potamniti i zvijezde na njima ugasiti! Oblakom ću sunce zastrijeti, i mjesec svjetlošću neće svijetliti. ⁸ Sva ću svjetlila na nebu zbog tebe utrnuti i mrak ću nad zemljom razastrijeti!' - riječ je Jahve Gospoda. ⁹ 'Ucvilit ću srca mnogih naroda kad izgnanike tvoje odvedem u zemlje tebi nepoznate. ¹⁰ Narode će mnoge strava uhvatiti, a njihovi će se kraljevi nad tobom užasnuti njima naočigled. I na dan pada tvojega svatko će za svoj život neprestano strepiti.' ¹¹ Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Mač kralja babilonskoga na te će se spustiti. ¹² Tvoje ću mnoštvo pobiti mačevima junaka, najljući od svih naroda opustošit će ponos Egipta i sve mnoštvo njegovo zatrijeti. ¹³ Svu ću stoku njegovu uništiti pokraj voda obilnih. Ljudska ih noga više neće gaziti niti će ih životinjski papak mutiti. ¹⁴ Onda ću im vode opet stišati i učinit ću da im rijeke kao ulje teku!' - riječ je Jahve Gospoda. ¹⁵ 'Kad zemlju egipatsku opustošim, kad bude opljačkano što je na njoj, kad udarim sve žitelje njezine, znat će da sam ja Jahve. ¹⁶ Tužaljka je to koja će se naricati. Naricat će je kćeri naroda. Naricat će je nad Egiptom i nad svim njegovim mnoštvom' - riječ je Jahve Gospoda." ¹⁷ Godine dvanaeste, prvoga mjeseca, petnaestoga dana, dođe mi riječ Jahvina: ¹⁸ "Sine čovječji, nariči za egipatskim mnoštvom, gurni ga, njega i kćeri naroda slavnih, u podzemni kraj, k onima što siđoše u jamu. ¹⁹ Od koga si bolji? Siđi i počini s neobrezanima. ²⁰ Oni će pasti među one što ih mač pokosi. Ležaj će dobiti sa

svim mnoštvom. ²¹ Najhrabriji junaci govorit će mu iz srca Podzemlja: 'Ti i pomoćnici tvoji siđite i počinite s neobrezanima, mačem pokošenima!'

²² Ondje je i Asirac i sva njegova gomila oko groba njegova - svi pobijeni, mačem pokošeni.

²³ Grobovi im leže na dnu jame i sva mu je gomila oko grobova njegova - svi, nekoć užas u zemlji živih, sada pobijeni, mačem pokošeni. ²⁴ Ondje Elam i sve mnoštvo njegovo oko groba njegova - svi pobijeni, mačem pokošeni, neobrezani u podzemni kraj mrtvih siđoše: nekoć užas u zemlji živih, snose sad sramotu svoju s onima što u jamu siđoše. ²⁵ Usred pobijenih ležaj smjestiše njemu i mnoštvu oko groba njegova - sve neobrezani, mačem probodeni: nekoć užas u zemlji živih, snose sad sramotu svoju s onima što u jamu siđoše, među pobijene položeni.

²⁶ Ondje je Mešek i Tubal i sve mnoštvo njegovo, s grobovima oko groba njegova - svi neobrezani, mačem probodeni, nekoć užas u zemlji živih.

²⁷ Ne leže s junacima davno palima, u Podzemlje siđoše s oružjem, s mačem pod glavom i sa štitom na kostima, jer bijahu užas junacima u zemlji živih. ²⁸ I ti ćeš ležati usred neobrezanih, mačem pokošenih. ²⁹ Ondje je Edom i svi njegovi kraljevi i knezovi: unatoč svojemu junaštvu, i oni leže zajedno s onima što su mačem pokošeni, s neobrezanima, s onima koji u jamu siđoše.

³⁰ Ondje su knezovi sjevera i svi Sidonci, i oni siđoše među probodene. Unatoč užasu svojega junaštva, leže neobrezani, s mačem probodeni, snoseći svoju sramotu s onima što u jamu

sidoše. ³¹ Vidjet će ih faraon i utješit će se zbog svog mnoštva - faraon i sva vojska njegova mačem pokošena, riječ je Jahve Gospoda! ³² Jer je zadavao strah u zemlji živih, faraon i sve mnoštvo njegovo leže s neobrezanima, s mačem pokošenima - riječ je Jahve Gospoda.”

33

¹ Dođe mi riječ Jahvina: ² “Sine čovječji, govori sinovima naroda svojega! Reci: 'Ako ja na neku zemlju dovedem mač, a narod te zemlje uzme jednoga između sebe i postavi ga za stražara, ³ a on - videći da mač dolazi na zemlju - zatrubi u rog i opomene sav narod: ⁴ ako se tada onaj koji čuje glas roga ne da opomenuti te mač dođe i pogubi ga - krv njegova past će na glavu njegovu: ⁵ jer, čuo je glas roga, ali se ne dade opomenuti - krv njegova past će na njega. Da se dao opomenuti, spasio bi život. ⁶ A opet, ako stražar - videći da mač dolazi na zemlju - ne zatrubi u rog i ne opomene narod te mač dođe i pogubi koga od njih: taj je, doduše, poginuo zbog svoga grijeha, ali ću ja krv njegovu tražiti iz stražarove ruke.' ⁷ I tebe sam, sine čovječji, postavio za stražara domu Izraelovu: kad čuješ riječ iz mojih usta, opomeni ih u moje ime. ⁸ Rekнем li bezbožniku: 'Bezbožniče, umrijet ćeš!' - a ti ne progovoriš i ne opomeneš bezbožnika da se vrati od svojega zloga puta, bezbožnik će umrijeti zbog svojega grijeha, ali krv njegovu tražit ću iz tvoje ruke. ⁹ Ali ako bezbožnika opomeneš da se vrati od svojega zloga puta, a on se ne vrati sa svojega puta: on će umrijeti

zbog svojega grijeha, a ti si spasio život svoj.
¹⁰ Sine čovječji, reci domu Izraelovu: Vi govorite: 'Prijestupi i grijesi naši pritišću nas i zbog njih propadamo! I da još živimo?' ¹¹ Odgovori im: 'Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nije meni do smrti bezbožnikove, nego da se odvrti od zloga puta svojega i da živi! Obratite se, dakle, obratite od zloga puta svojega! Zašto da umrete, dome Izraelov!' ¹² Sine čovječji, reci sinovima naroda svoga: 'Pravednika neće izbaviti pravednost njegova u dan kad sagriješi niti će bezbožnik stradati zbog svoje bezbožnosti u dan kad se od nje odvrti, kao što ni pravednik neće moći ostati na životu u dan kad sagriješi.
¹³ Rekнем li ja prevedniku: 'Živjet ćeš!' a on se pouzda u svoju pravednost i stane činiti nepravdu, zaboravit ću svu njegovu pravednost, i on će umrijeti zbog nepravde što je počinio!
¹⁴ A rekнем li bezbožniku: 'Umrijet ćeš!' a on se odvrti od grijeha svojega i stane raditi po zakonu i pravdi, ¹⁵ vrati zalog, plati oteto i stane živjeti po zakonima života, ne čineći bezakonja - živjet će, neće umrijeti! ¹⁶ I svi grijesi njegovi što ih bijaše počinio bit će mu zaboravljeni. Radi po zakonu i pravdi, živjet će!' ¹⁷ Ali sinovi naroda tvoga govore: 'Jahvin put nije pravedan!' Njihov put nije pravedan! ¹⁸ Ako se pravednik odvrti od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu, on će stoga umrijeti. ¹⁹ A ako se bezbožnik odvrti od svoje bezbožnosti i stane raditi po zakonu i pravdi, on će zbog toga živjeti. ²⁰ A vi velite: 'Jahvin put nije pravedan!' Svakome

ću od vas suditi prema putovima njegovim, dome Izraelov!” ²¹ Godine dvanaeste, desetoga mjeseca, petoga dana našeg izgnanstva, dođe k meni bjegunac iz Jeruzalema i reče: “Pade grad!” ²² Ruka se Jahvina spustila na me uveče, prije dolaska toga bjegunca, i otvorila mi usta prije negoli on dođe k meni ujutro! Otvoriše mi se, dakle, usta i ja više ne bijah nijem. ²³ I dođe mi riječ Jahvina: ²⁴ “Sine čovječji, oni koji žive u ovim ruševinama zemlje Izraelove govore: 'Jedan bijaše Abraham i baštini ovu zemlju, a nas je mnogo - nama je zemlja dana u posjed!' ²⁵ Stoga im reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Vi blagujete po gorama, oči podižete kumirima svojim, krv prolijevate - i još da posjedujete ovu zemlju? ²⁶ Na svoj se mač oslanjate, činite gadosti, oskvrnjujete ženu bližnjega - i još da posjedujete ovu zemlju?' ²⁷ Ovo im reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Života mi moga, oni koji su u ruševinama od mača će pasti; one koji su u polju dat ću zvijerima da ih proždru; a koji su u utverdama i po pećinama od kuge će poginuti! ²⁸ Tako ću zemlju ovu razoriti i opustošiti i nestat će zauvijek drskoga njezina ponosa. Opustjet će gore Izraelove i nitko više neće njima prolaziti. ²⁹ I znat će da sam ja Jahve kad zemlju njihovu razorim i opustošim zbog svih gadosti što ih počinše.' ³⁰ A o tebi, sine čovječji, sinovi naroda tvoga kazuju uza zidove i na kućnim vratima i govore jedan drugom: 'Hajde da čujemo kakva je to riječ došla od Jahve!' ³¹ I hrle k tebi kao na zbor narodni; i narod moj sjeda preda te i

sluša tvoje riječi, ali ih ne izvršuje: naslađuju se njima u ustima, a srce im ide za nepravednim dobitkom. ³² I gle, ti si za njih kao slatka pjesma uz glazbu otpjevana glasom umilnim: riječi ti slušaju, ali ih ne izvršuju. ³³ Ali kad sve ovo dođe - gle, već dolazi - znat će da prorok bijaše među njima!”

34

¹ I dođe mi riječ Jahvina: ² “Sine čovječji, prorokuj protiv Izraelovih pastira, prorokuj im i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Jao pastirima Izraelovim koji napasaju sami sebe! Ne moraju li pastiri napasati stado? ³ Mlijekom se hranite, vunom odijevate, ovnovе tovne koljete, a stada ne pasete. ⁴ Nemoćnih ne krijepite, bolesnih ne liječite, ranjenih ne povijate, zalutalih na-trag ne dovodite, izgubljenih ne tražite, nego nasilno i okrutno njima gospodarite. ⁵ I tako se ovce raspršišе nemajuć' pastira, i raspršene postadoše plijen zvijerima. ⁶ Ovce lutaju po svim gorama i visokim bregovima; po svoј su zemlji raspršene ovce moje i nitko za njih ne pita, nikoga nema da ih traži.' ⁷ Zato, pastiri, čujte riječ Jahvinu: ⁸ 'Tako mi života, riječ je Jahve Gospoda: zato što ovce moje postadoše plijen i hrana zvijerima, nemajuć' pastira, dok pastiri moji ovaca mojih ne traže nego sami sebe pasu, a ne pasu stada mojega - ⁹ zato, pastiri, čujte riječ Jahvinu: ¹⁰ Ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me na pastire! Ovce svoje tražit ću iz ruku njihovih i neću im dati da mi više stado pasu ni da sami sebe pasu: istrgnut ću ovce iz usta

njihovih, neće im više biti hrana.' ¹¹ Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me, sam ću potražiti ovce svoje i sam ću ih pasti!' ¹² Kao što se pastir brine za ovce svoje kad se nađe uza stado raspršeno, i ja ću se pobrinuti za svoje ovce i skupit' ih iz svih mjesta u koje se raspršiše u dan oblaka i mraka. ¹³ Izvest ću ih iz naroda, skupit ću ih iz zemalja i dovesti ih u zemlju njihovu da ih pasem na gorama izraelskim, po svim dolinama i travnjacima. ¹⁴ Past ću ih na izvrsnim pašama, ovčinjaci će im biti na visokim gorama izraelskim; ondje će počivati u dobrim ovčinjacima i past će na sočnim pašama, po gorama izraelskim. ¹⁵ Sam ću pasti ovce svoje i sam ću im dati počinka - riječ je Jahve Gospoda. ¹⁶ Potražit ću izgublenu, dovesti natrag zalutalu, povit ću ranjenu i okrijepiti nemoćnu, bdjeti nad pretilom i jakom - past ću ih pravedno.' ¹⁷ A vama, ovce moje, ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me da sudim između ovce i ovce, između ovnova i jaraca! ¹⁸ Zar vam je malo pasti na dobroj paši te ostatak paše nogama gazite? Malo vam je piti bistru vodu te ostatak nogama mutite? ¹⁹ A moje ovce moraju pasti što vi nogama izgaziste, piti što vi nogama zamutiste.' ²⁰ Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me da sudim između ovce pretile i mršave! ²¹ Jer bokovima i plećima, budući rogovima, slabe ovce guraste dok ih ne izguraste. ²² Ja ću izbaviti ovce svoje da više ne budu plijenom i sudit ću između ovce i ovce. ²³ Postavit ću im jednoga pastira koji će ih pasti, slugu svoga Davida: on

će ih sam pasti i bit će im pastir, ²⁴ a ja, Jahve, bit ću njihov Bog, i moj sluga David bit će im knez. Ja, Jahve, reko! ²⁵ I sklopit ću s njima Savez mira i uklonit ću iz zemlje sve divlje zvijeri, i živjet će mirno u pustinji i spavati po šumama. ²⁶ Njih i sve oko brda svojega učinit ću blagoslovom i dat ću im na vrijeme kišu, i bit će to kiša blagoslova. ²⁷ I drveće će poljsko donositi plodove, a zemlja će dati rod svoj. I oni će mirno živjeti u svojoj zemlji i znat će da sam ja Jahve kad slomim palice jarma njihova i kad ih izbavim iz ruku onih što ih podjarmiše. ²⁸ I neće više biti plijenom narodima, i zvijeri ih više neće žderati, nego će mirno živjeti i nitko ih neće plašiti. ²⁹ I učinit ću da im probuja slavni nasad, i glad ih više neće zatirati, u zemlji više neće podnositi rug narodÄa. ³⁰ I znat će da sam ja, Jahve, Bog njihov, s njima i da su oni, dom Izraelov, narod moj - riječ je Jahve Gospoda. ³¹ Vi, ovce moje, vi ste stado paše moje, a ja sam Bog vaš' - riječ je Jahve Gospoda.”

35

¹ I dođe mi riječ Jahvina: ² “Sine čovječji, okreni lice k Seirskoj gori i prorokuj protiv nje! ³ Reci joj: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me na te, Goro seirska! Ruku ću podići na te i pretvoriti te u pustoš i pustinju. ⁴ Gradove ću tvoje razvaliti i postat ćeš pustinjom. I znat ćeš da sam ja Jahve! ⁵ Vječnu si mržnju gojila i maču predavala sinove Izraelove kad bi ih nesreća pogodila i kad bi im kucnuo čas posljednjega

grijeha. ⁶ Zato, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - krvi ću te predati i krv će te progoniti: od krvi nisi prezala, krv će te progoniti! ⁷ Od Gore seirske učinit ću pustoš i pustinju, istrijebit ću iz nje polaznika i povratnika. ⁸ Gore njezine napunit ću truplima: po tvojim brežuljcima, po tvojim dolinama i po tvojim uvalama padat će mačem pokošeni. ⁹ Učinit ću od tebe vječnu pustinju, gradovi se tvoji neće napučiti. I znat ćete da sam ja Jahve!' ¹⁰ Ti reče: 'Ova dva naroda i ove dvije zemlje bit će moji; mi ćemo ih zaposjesti, ako i jest Jahve bio ondje!' ¹¹ 'Zato, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - postupit ću s tobom prema gnjevu i ljubomori s kojom ti postupi u svojoj mržnji s njima! Upoznat ćeš me po tome kako ću ti suditi! ¹² I znat ćeš da sam ja, Jahve, čuo sve tvoje hule što ih izreče na gore Izraelove govoreći: 'Opustješe, nama su dane za hranu!' ¹³ Razmetali ste se, protiv mene govorili i gomilali protiv mene riječi; čuo sam ja!' ¹⁴ Ovako govori Jahve Gospod: 'Na radost sve zemlje, od tebe ću učiniti pustoš. ¹⁵ Kako si se ti radovala što opustje baština doma Izraelova, tako ću učiniti s tobom: opustjet ćeš, Goro seirska, a s tobom i sav Edom! I znat će se da sam ja Jahve!'"

36

¹ Sine čovječji, prorokuj gorama Izraelovim i reci: "O gore Izraelove, čujte riječ Jahvinu: ² Ovako govori Jahve Gospod: Neprijatelji vaši govore o vama: 'Ha! Ha! Visine vječne postat će naš posjed!' ³ I zato prorokuj i reci: 'Ovako

govori Jahve Gospod: Sa svih vas strana pustoše i plijene da budete posjed ostalim narodima i na jezike dođoste svjetini klevetničkoj. ⁴ Zato, gore Izraelove, čujte riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod gorama i brežuljcima, uvalama i dolinama, opustošenim razvalinama i napuštenim gradovima koji postadoše plijen i ruglo ostalim narodima uokolo - ⁵ ovako, dakle, govori Jahve Gospod: Zaista sam govorio o ognju ljubomore svoje protiv ostalih naroda, protiv sveg Edoma, koji s radošću u srcu i s mržnjom u duši sebi prisvoji u posjed zemlju moju da je oplijeni i opljačka.' ⁶ Zato prorokuj o zemlji Izraelovoj! Reci gorama i brežuljcima, uvalama i dolinama: 'Ovako govori Jahve Gospod! Evo, govorim u ljubomori i jarosti jer moradoste podnositi rug naroda.' ⁷ Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Evo, dižem ruku i kunem se: narodi koji su oko vas snosit će sami svoju sramotu! ⁸ A vi, gore Izraelove, razgranajte se i donesite rod narodu koji će skoro doći. ⁹ Jer, evo me k vama! K vama se okrenuh, i gajit ću vas i zasijati! ¹⁰ Razmnožit ću ljude po vama - sav dom Izraelov - gradove vam napučiti, razvaline vaše opet podići! ¹¹ Razmnožit ću po vama ljude i stoku, oni će se namnožiti i naploditi - te ću vas napučiti kao nekoć i obasuti vas dobrima više nego prije! I znat ćete da sam ja Jahve! ¹² Dovest ću k vama ljude, narod svoj, Izraela, i zaposjest će te i bit ćeš im baština i nećeš im više djecu otimati.'" ¹³ Ovako govori Jahve Gospod: "A što se o tebi govori: 'Ti

si zemlja koja ljude proždire i svojem narodu djecu otima' - ¹⁴ ti više nećeš ljude proždirati ni narodu svome djece otimati - riječ je Jahve Gospoda. ¹⁵ Ne dam da više slušaš rug pogana, ne dam da više budeš na sramotu narodima; nećeš više narodu svojem djece otimati” - riječ je Jahve Gospoda. ¹⁶ Dođe mi riječ Jahvina: ¹⁷ “Sine čovječji, kad dom Izraelov još življaše u svojoj zemlji, oskvrnu je svojim nedjelima i svojim putovima. Putovi njihovi bijahu preda mnogom kao nečistoća žene nečiste. ¹⁸ I zato na njih izlih gnjev svoj zbog krvi što je proliše i zbog kumira kojima je oskvrnuše. ¹⁹ Rasprših ih među narode i rasijah po zemljama. Sudio sam im prema putovima i nedjelima njihovim. ²⁰ Ali u narodima među koje dođoše, među svim narodima u koje dospješe, oskvrnjivahu moje sveto ime, jer o njima se govorilo: 'To je Jahvin narod, a morade otići iz zemlje Jahvine!' ²¹ I meni se sažali moje sveto ime što ga dom Izraelov obeščasti u narodima među koje dođe. ²² Reci zato domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Što činim, ne činim radi vas, dome Izraelov, nego radi svetoga imena svojega, koje vi oskvrnuste među narodima u koje dođoste. ²³ Ja ću posvetiti ime svoje veliko koje vi oskvrnuste posred narodâa u koje dođoste! I znat će narodi da sam ja Jahve - riječ je Jahve Gospoda - kad na vama, njima naočigled, pokažem svetost svoju. ²⁴ Tada ću vas sabrati iz svih naroda i skupiti iz svih zemalja, natrag vas dovesti u vašu zemlju. ²⁵ Poškropit ću vas vodom čistom da se

očistite. Očistit ću vas od svih vaših nečistoća i od svih kumira vaših. ²⁶ Dat ću vam novo srce, nov duh udahnut ću u vas! Izvadit ću iz tijela vašega srce kameno i dat ću vam srce od mesa. ²⁷ Duh svoj udahnut ću u vas da hodite po mojim zakonima i da čuvate i vršite moje naredbe. ²⁸ I nastanit ćete se u zemlji koju dadoh vašim ocima, i bit ćete moj narod, a ja ću biti vaš Bog. ²⁹ Izbavit ću vas od svih vaših nečistoća i dozvat ću žito i umnožiti ga, i nikad vas više neću izvrći gladi. ³⁰ Umnožit ću plod drveća i rod njiva da ne podnosite više zbog gladi sramotu među narodima. ³¹ I tada ćete se spomenuti zlih putova i nedjela svojih, i sami ćete sebe omrznuti zbog bezakonja i gadosti svojih. ³² A što činim, znajte dobro, ne činim radi vas - riječ je Jahve Gospoda! Postidite se i posramite zbog putova svojih, dome Izraelov!' ³³ Ovako govori Jahve Gospod: 'A kad vas očistim od svih bezakonja vaših, napučit ću opet vaše gradove i sagraditi razvaline; ³⁴ opustjela zemlja, nekoć pustinja naočigled svakom prolazniku, bit će opet obrađena. ³⁵ Tada će se reći: 'Evo zemlje što bijaše pusta, a postade kao vrt edenski! Gle gradova što bijahu pusti, same razvaline i ruševine, a sada su utvrđeni i napučeni!' ³⁶ I narodi oko vas koji preostanu znat će da ja, Jahve, razvaljeno opet gradim, i što bi opustošeno, opet sadim. Ja, Jahve, rekoh i učinit ću!' ³⁷ Ovako govori Jahve Gospod: Još će ovo moliti dom Izraelov: da im ljudstvo namnožim kao stada. ³⁸ Kao svetim stadima, kao stadima blagdanskih dana u Jeruzalemu, gradovi, nekoć

razvaline, napučit će se ljudstvom. I znat će da sam ja Jahve.”

37

¹ I spusti se na me ruka Jahvina i Jahve me u svojem duhu izvede i postavi usred doline pune kostiju. ² Proveđe me kroz njih, svuda oko njih, i gle, bijaše ih u dolini veoma mnogo i bijahu sasvim suhe! ³ Reče mi: “Sine čovječji, mogu li ove kosti oživjeti?” Ja odgovorih: “Jahve Gospode, to samo ti znaš!” ⁴ Tad mi reče: “Prorokuj ovim kostima i reci im: 'O suhe kosti, čujte riječ Jahvinu!'” ⁵ Ovako govori Jahve Gospod ovim kostima: 'Evo, duh ću svoj udahnuti u vas i oživjet ćete! ⁶ Žilama ću vas ispreplesti, mesom obložiti, kožom vas obaviti i duh svoj udahnuti u vas i oživjet ćete - i znat ćete da sam ja Jahve!’” ⁷ I ja stadoh prorokovati kao što mi bješe zapovjedbano. I dok sam prorokovao, nastade šuškanje i pomicanje i kosti se stadoše pribirati. ⁸ Pogledah, i gle, po njima narasle žile i meso; kožom se presvukoše, ali duha još ne bijaše u njima. ⁹ I reče mi: “Prorokuj duhu, sine čovječji, prorokuj i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Od sva četiri vjetra dođi, duše, i dahni u ova trupla da ožive!’” ¹⁰ I stadoh prorokovati kao što mi zapovjedi, i duh uđe u njih i oživješe i stadoše na noge - vojska vrlo, vrlo velika. ¹¹ Reče mi: “Sine čovječji, te kosti - to je sav dom Izraelov. Evo, oni vele: 'Usahnuše nam kosti i propade nam nada, pogibosmo!’” ¹² Zato prorokuj i reci im. 'Ovako govori Jahve Gospod:

Ja ću otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova, narode moj, i odvesti vas u zemlju Izraelovu! ¹³ I znat ćete da sam ja Jahve kad otvorim grobove vaše i kad vas izvedem iz vaših grobova, moj narode! ¹⁴ I duh svoj udahnut ću u vas da oživite, i dovest ću vas u vašu zemlju, i znat ćete da ja, Jahve govorim i činim' - riječ je Jahve Gospoda.” ¹⁵ I dođe mi riječ Jahvina: ¹⁶ “Sine čovječji, uzmi drvo i napiši na njemu: 'Juda i sinovi Izraelovi, njegovi saveznici!' Onda uzmi drugo drvo i napiši na njemu: 'Josip - drvo Efrajimovo - i sav dom Izraelov, njegov saveznik.' ¹⁷ I sastavi ih u jedno drvo da budu kao jedno u tvojoj ruci! ¹⁸ A kad te sinovi tvojega naroda zapitaju: 'Hoćeš li nam objasniti što to znači?' - ¹⁹ reci im: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo, uzet ću drvo Josipovo, što je u ruci Efrajimovoj, drvo Josipovo i Izraelovih plemena, njegovih saveznika, i sastavit ću ga s drvetom Judinim te ću od njih načiniti jedno; oba će biti jedno u mojoj ruci.' ²⁰ Oba drveta na koja to napišeš neka ti budu u ruci, njima naočigled. ²¹ I reci im: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo, skupit ću sinove Izraelove iz naroda u koje dođoše, skupit ću ih odasvud i odvesti ih u zemlju njihovu. ²² I načinit ću od njih jedan narod u zemlji, u gorama Izraelovim, i bit će im svima jedan kralj, i oni više neće biti dva naroda i neće više biti razdijeljeni na dva kraljevstva. ²³ I neće se više kaljati svojim kumirima, ni svojim grozotama, ni opaćinama. Izbavit ću ih od svih njihovih nevjera kojima zgriješiše i očistit ću ih, i oni će

biti moj narod, a ja njihov Bog. ²⁴ I sluga moj David bit će im kralj i svima će im biti jedan pastir. Živjet će po mojim zakonima, čuvajući i vršeći moje naredbe. ²⁵ Boravit će u zemlji koju dadoh sluzi svome Jakovu, u kojoj življahu oci vaši: u njoj će stanovati oni i njihovi sinovi, i sinovi sinova njihovih do vijeka. I moj sluga David bit će im knez do vijeka. ²⁶ Sklopit ću s njima savez mira; bit će to Savez vječan s njima. Utvrdit ću ih i razmnožiti i postaviti ću Svetište svoje zauvijek među njih. ²⁷ Moj će Šator biti među njima i ja ću biti Bog njihov, a oni narod moj! ²⁸ I kad Svetište moje bude zauvijek među njima, znat će svi narodi da sam ja Jahve, koji posvećujem Izraela.”

38

¹ I dođe mi riječ Jahvina: ² “Sine čovječji, okreni lice ka Gogu, u zemlji Magogu, velikom knezu Mešeka i Tubala, prorokuj protiv njega. ³ Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me na te, Gože, veliki kneže Mešeka i Tubala! ⁴ Namamit ću te i metnut ću ti žvale u čeljusti, izvest ću tebe i svu tvoju vojsku - konje i konjanike, silno mnoštvo u potpunoj opremi - sve u oklopima i sa štitovima, sve vične maču. ⁵ S njima je i Perzija, Etiopija i Put - svi sa štitovima i pod kacigama; ⁶ zatim Gomer i sve čete njegove, Bet Togarma s krajnjega sjevera i sve čete njezine - silan narod s tobom! ⁷ Dobro se spremi ti i sve mnoštvo što se oko tebe skupilo i stani mu na čelo! ⁸ Poslije mnogo dana dobit

ćeš zapovijed; poslije mnogo godina navalit ćeš na zemlju, izbavljenu od mača i skupljenu iz mojih naroda, na gore Izraelove, nekoć zadugo puste: otkako ih izvedoh iz naroda, svi spokojno žive. ⁹ Dići ćeš se, doći kao nevrijeme, kao oblak što prekrije zemlju, ti i tvoje čete, a s vama sila naroda!' ¹⁰ Ovako govori Jahve Gospod: 'U onaj će ti se dan misli rojiti u srcu i skovat ćeš zao naum. ¹¹ Reći ćeš: 'Hajde da se dignem na zemlju nebranjenu, da navalim na miran narod koji spokojno živi bez zidina i bez prijevornica i bez vrata: ¹² pa da se plijena naplijenim i pljačke napljačkam - da ruku stavim na razvaline opet napučene i na narod iz narĀodĀa sakupljen, koji se bavi stadima i imanjem i živi u središtu zemlje.' ¹³ Šeba, Dedan i trgovci taršiški i svi njihovi lavići pitat će te: 'Zar zato dolaziš plijeniti? I zar si radi pljačke toliku gomilu skupio da odneseš srebro i zlato, da otmeš stoku i imanje i da se plijena velikoga naplijeniš?' ¹⁴ Zato prorokuj, sine čovječji, i reci Gogu: 'Ovako govori Jahve Gospod: U onaj dan kad narod moj izraelski bude spokojno živio, ti ćeš se podići! ¹⁵ Doći ćeš iz svoga sjedišta, s krajnjega sjevera, ti i s tobom mnogo naroda, sve samih konjanika, silno mnoštvo, golema vojska. ¹⁶ Navalit ćeš na Izraela, narod moj, kao oblak kad pokrije zemlju. U posljednje dane dovest ću te na svoju zemlju da me narodi upoznaju, kad na tebi, Gože, njima naočigled, pokažem svetost svoju.' ¹⁷ Ovako govori Jahve Gospod: 'Nisi li ti onaj o kome sam govorio, u davne dane,

preko slugu svojih, proroka Izraelovih, koji u ono vrijeme prorokovaše da ću te na njih dovesti?
¹⁸ U onaj dan kad Gog navali na zemlju Izraelovu - riječ je Jahve Gospoda - gnjev će mi iz nosa planuti. ¹⁹ U ljubomori svojoj i u ognju jarosti svoje odlučih: U onaj dan bit će silan potres u zemlji Izraelovoj. ²⁰ I trest će se poda mnoom ribe morske i ptice nebeske, poljske zvijeri i gmazovi što gmižu po zemlji i svi ljudi što žive na njoj. Planine će se razvaliti, vrleti popadati i sve se zidine porušiti! ²¹ I po svim svojim gorama pozvat ću na njega mač - riječ je Jahve Gospoda - s mačem će se brat na brata dići! ²² Sudit ću mu kugom i krvlju. I spustit ću silan pljusak, i kamenje tóuče, oganj i sumpor na nj, na njegove čete i na mnogi narod koji bude s njime. ²³ I uzveličat ću se, posvetiti i objaviti pred svim narodima, i znat će da sam ja Jahve.'

39

¹ Sine čovječji, prorokuj protiv Goga i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me na te, Gože, veliki kneže Mešeka i Tubala! ² Namamit ću te i povesti, podići te s krajnjega sjevera i dovesti na gore Izraelove. ³ Izbit ću ti luk iz lijeve ruke i prosuti strijele iz tvoje desnice. ⁴ Na gorama ćeš Izraelovim pasti, ti i sve tvoje čete i narodi koji budu s tobom: pticama grabljivicama, svemu krilatom, i zvijerima dadoh te za hranu. ⁵ Na otvorenom ćeš polju pasti, jer ja tako rekoh - riječ je Jahve Gospoda. ⁶ Poslat ću oganj na Magog i na sve koji spokojno žive na otocima - i znat će da sam ja Jahve. ⁷ A svoje sveto ime objavit

ću posred naroda svoga izraelskoga i neću dati da se više oskvrnjuje moje sveto ime! I znat će svi narodi da sam ja, Jahve, Svetac Izraelov. ⁸ Evo dolazi i biva - riječ je Jahve Gospoda! To je dan o kojem sam govorio! ⁹ Izići će stanovnici izraelskih gradova, naložiti vatru i spaliti oružje, štitove, štitiće, lukove i strelice, koplja i sulice - ložit će njima vatru sedam godina. ¹⁰ Neće nositi drva iz polja ni sjeći u šumama, nego će vatru oružjem ložiti. I oplijenit će one koji su njih plijenili, opljačkati one koji su njih pljačkali - riječ je Jahve Gospoda. ¹¹ U onaj ću dan dati Gogu za grob glasovito mjesto u Izraelu: dolinu Abarim, istočno od Mora, koja zatvara put prolaznicima; ondje će pokopati Goga i sve njegovo mnoštvo. I dolina će se prozvati Hamon-Gog. ¹² I ukopavat će ih dom Izraelov, sedam mjeseci, da očisti svu zemlju; ¹³ pokapat će ih sav narod zemlje. I bit će im slavan dan u koji se proslavim, riječ je Jahve Gospoda. ¹⁴ Izabrat će ljude da neprestano prolaze zemljom pa da s prolaznicima pokapaju one koji preostaše po zemlji, da je tako očiste. ¹⁵ I kad koji, prolazeći zemljom, vidi ljudske kosti, podignut će kraj njih nadgrobnik dok ih grobari ne ukopaju u dolini Hamon-Gog. ¹⁶ Hamona je ime i gradu. I tako će očistiti zemlju. ¹⁷ Sine čovječji, ovako govori Jahve Gospod: Reci pticama, svemu krilatom i svemu zvijerju: skupite se i dođite! Saberite se odasvud na žrtvu moju koju koljem za vas, na veliku gozbu po izraelskim gorama, da se najedete mesa i napijete krvi. ¹⁸ Najedite se mesa

od junaka i napijte se krvi zemaljskih knezova, ovnova, janjaca, jaraca, junaca, ugojene stoke bašanske! ¹⁹ Najedite se do sita pretiline i napijte se krvi mojih klanica koje sam vam naklao. ²⁰ Nasitite se za mojim stolom konja i konjanika, junaka i ratnika!' - riječ je Jahve Gospoda. ²¹ 'Tako ću se proslaviti među narodima, i svi će narodi vidjeti sud koji ću izvršiti i ruku što ću je na njih podići. ²² Znat će dom Izraelov da sam ja, Jahve, Bog njihov - od toga dana zauvijek. ²³ I znat će narodi da dom Izraelov bijaše odveden u ropstvo zbog svojih nedjela: iznevjerio mi se, pa sakrih lice svoje od njih i predadoh ih njihovim neprijateljima u ruke da od mača poginu. ²⁴ Postupih s njima po nečistoći njihovoj i nedjelima te sakrih lice svoje od njih.' ²⁵ Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Sad ću vratiti roblje Jakovljevo i pomilovati sav dom Izraelov - ljubomoran na ime svoje sveto, ²⁶ oprostit ću im svu sramotu i nevjeru kojom mi se iznevjeriše dok još spokojno življahu u zemlji i nikoga ne bijaše da ih straši. ²⁷ A kad ih dovedem iz naroda i skupim iz zemalja dušmanskih i na njima, naočigled mnogih naroda, svetost svoju pokažem, ²⁸ znat će da sam ja Jahve, Bog njihov, koji ih u izgnanstvo među narode odvedoh i koji ih opet skupljam u njihovu zemlju, ne ostavivši ondje nijednoga od njih. ²⁹ I nikada više neću kriti lica od njih, jer ću duh svoj izliti na dom Izraelov' - riječ je Jahve Gospoda."

40

¹ Godine dvadeset i pete za našega izgnanstva, početkom godine, prvoga mjeseca, desetoga dana, a četrnaest godina otkako pade Grad, upravo onoga dana spusti se na me ruka Jahvina.

² I odvede me u božanskom viđenju u zemlju Izraelovu te me postavi na veoma visoku goru: Na njoj, s južne strane, bijaše nešto kao sazidan grad.

³ Povede me onamo, i gle: čovjek, sjajan kao mjed, stajaše na vratima, s lanenim užetom i mjeračkom trskom u ruci.

⁴ I taj mi čovjek reče: “Sine čovječi, gledaj svojim očima i slušaj svojim ušima, popamti sve što ću ti pokazati, jer si doveden ovamo da ti pokažem. Objavi domu Izraelovu sve što ovdje vidiš.”

⁵ I gle, zdanje sve uokolo opasano zidom. Čovjek držaše u ruci mjeračku trsku od šest lakata, a svaki lakat bijaše za jedan dlan duži od običnoga lakta. On izmjeri zdanje. Širina: jedna trska, visina: jedna trska.

⁶ Zatim pođe k vratima što bijahu okrenuta k istoku. Uspe se uza stepenice i izmjeri prag vrata. Širina: jedna trska.

⁷ A svaka kljet jednu trsku dugačka i jednu trsku široka. Između kljeti: pet lakata. Prag vrata sa strane njihova trijema, iznutra, jedna trska.

⁸ Izmjeri trijem vrata iznutra: bijaše osam lakata širok,

⁹ a njegovi polustupovi dva lakta. Trijem vrata bijaše s nutarnje strane.

¹⁰ Na svakoj strani istočnih vrata bijahu po tri kljeti. I sve tri bijahu iste mjere. Tako i polustupovi: s obje strane bijahu iste mjere.

¹¹ Zatim izmjeri vrata: bijahu deset lakata široka

i trinaest lakata visoka. ¹² Pred klijetima bijaše s jedne i s druge strane ograda od jednog lakta. Svaka klijet: šest lakata s jedne i šest lakata s druge strane. ¹³ A zatim izmjeri vrata od stražnje strane jedne klijeti do stražnje strane nasuprotne klijeti, u širinu: bijaše dvadeset i pet lakata; otvor pred otvorom. ¹⁴ Izmjeri i trijem: dvadeset lakata. Predvorje bijaše sve uokolo trijema vrata. ¹⁵ Od ulaznog pročelja vrata do nasuprotne strane njihova trijema bijaše pedeset lakata. ¹⁶ Na klijetima i njihovim dovracima, s unutrašnje strane sve uokolo, a tako i u trijemu, bijahu prozori s rešetkama. Takvi su prozori bili iznutra, sve naokolo, a na polustupovima palme. ¹⁷ Zatim me povede u vanjsko predvorje Doma. I gle, sve oko predvorja prostorije i pločnik. Trideset prostorija na pločniku. ¹⁸ Pločnik bijaše sa svake strane vrata i odgovaraše razini vrata. To je donji pločnik. ¹⁹ On izmjeri širinu predvorja od donjih vrata do unutrašnjega predvorja, s vanjske strane: sto lakata na istok i na sjever. ²⁰ Sjevernim vratima vanjskoga predvorja izmjeri širinu i dužinu. ²¹ I ta su imala po tri klijeti sa svake strane, a stupovi im i trijemovi istih mjera kao u prvih vrata: pedeset lakata u dužinu i dvadeset i pet lakata u širinu. ²² Prozori im, trijemovi i palme bijahu iste mjere kao na istočnim vratima, a na prilazu im sedam stepenica; trijem im bijaše s unutrašnje strane. ²³ Unutrašnje predvorje imaše vrata što bijahu nasuprot sjevernim vratima; kao i istočna. On izmjeri: između jednih

i drugih vrata bijaše sto lakata. ²⁴ Zatim me povede na jug, i gle: i ondje vrata. Izmjeri ondje klijeti, polustupove i trijemove: bijahu iste mjere. ²⁵ Ona, kao i njihovi trijemovi, imahu sve uokolo prozore što bijahu kao i oni prvi. Dužina je i tu iznosila pedeset lakata, a širina dvadeset i pet. ²⁶ K vratima je vodilo sedam stuba; trijem im je bio s unutrašnje strane, a na stupovima imahu po jednu palmu sa svake strane. ²⁷ Unutrašnje predvorje imaše jedna vrata i s južne strane. On izmjeri: od tih vrata do južnih vrata - sto lakata. ²⁸ Zatim me na južna vrata uvede u unutrašnje predvorje. I izmjeri južna vrata: bijahu istih mjera. ²⁹ Klijeti, stupovi i trijemovi bijahu istih mjera. Vrata i njihov trijem imahu svud unaokolo prozore. Pedeset lakata bijaše tu u dužinu, dvadeset i pet lakata u širinu. ³⁰ A sve uokolo trijemovi: dvadeset i pet lakata dugi, a pet lakata široki. ³¹ Trijemovi su se pružili prema vanjskom predvorju. Na polustupovima njihovim palme, a stubište im je imalo osam stuba. ³² Zatim me povede k istočnim vratima unutrašnjega predvorja. I izmjeri vrata: bijahu istih mjera. ³³ Klijeti im, polustupovi i trijemovi bijahu također istih mjera. Vrata i njihov trijem imahu svud naokolo prozore. U dužinu bješe pedeset lakata, u širinu dvadeset i pet. ³⁴ Trijem im se pružio prema vanjskom predvorju. Na njihovim polustupovima s ove i s one strane bijahu palme. Stubište im imaše osam stuba. ³⁵ Zatim me povede k sjevernim vratima. I izmjeri ih: bijahu istih mjera. ³⁶ Klijeti

im, polustupovi i trijemovi bijahu također istih mjera. Vrata i njihov trijem imahu svud uokolo prozore. Pedeset je lakata tu bilo u dužinu, a dvadeset i pet u širinu. ³⁷ Trijem je sezao do vanjskoga predvorja. Na polustupovima s ove i one strane bijahu palme. Stubište imaše osam stuba. ³⁸ Uz trijemove vrata bijaše prostor s posebnim ulazom. Ondje su se ispirale žrtve paljenice. ³⁹ U trijemu vrata s jedne i s druge strane bijahu po dva stola za klanje paljenicÄa, okajnicÄa i naknadnicÄa. ⁴⁰ I s vanjske strane onomu tko ulazi na ulaz sjevernih vrata bijahu dva stola; i s druge strane, prema trijemu vrata, dva stola. ⁴¹ Četiri stola, dakle, s jedne, a četiri stola s druge strane vrata: u svemu osam stolova, na kojima se klahu žrtve. ⁴² Osim toga, četiri stola za paljenice, od klesanoga kamena. Bili su po lakat i pol široki i lakat visoki. Na njima je stajao pribor za klanje žrtava paljenica i klanica. ⁴³ Stolovi bijahu sve uokolo obrubljeni žljebićima od jednoga dlana, zavrnutima unutra. Na stolove se stavljalo žrtveno meso. ⁴⁴ Zatim me povede u unutrašnje predvorje. U unutrašnjem predvorju bijahu dvije prostorije: jedna bijaše sa strane sjevernih vrata, okrenuta prema jugu, a druga sa strane južnih vrata, okrenuta prema sjeveru. ⁴⁵ I on mi reče: “Ta prostorija što je okrenuta na jug određena je za svećenike koji obavljaju službu u Domu. ⁴⁶ A prostorija što je okrenuta na sjever jest za svećenike koji obavljaju službu na žrtveniku. To su sinovi Sadokovi, oni između sinova Levijevih koji smiju

prići k Jahvi da mu služe!” ⁴⁷ On izmjeri predvorje. Dužina: sto lakata, širina: sto lakata; bijaše četverouglasto. Pred Domom stajaše žrtvenik. ⁴⁸ A zatim me povede k trijemu. Izmjeri polustupove trijema: bijaše pet lakata na jednoj i pet lakata na drugoj strani. Vrata bijahu široka tri lakta s jedne i tri lakta s druge strane. ⁴⁹ Trijem bijaše dugačak dvadeset lakata, a širok dvanaest lakata. Deset je stepenica vodilo onamo. Na dovratnicima s jedne i s druge strane stajaše po jedan stup.

41

¹ Zatim me povede u Hekal. Izmjeri mu polustupove: bijahu široki šest lakata s jedne i šest lakata s druge strane. ² Vrata bijahu široka deset lakata: sa svake strane po jedno krilo od pet lakata. A zatim izmjeri Hekal: bijaše dugačak četrdeset, a širok dvadeset lakata. ³ Onda uđe i izmjeri polustupove vrata: dva lakta; zatim vrata: šest lakata; pa širinu vrata: sedam lakata. ⁴ Izmjeri zatim unutrašnji prostor: dužina dvadeset lakata, širina ispred Hekala dvadeset lakata. I reče mi: “To je Svetinja nad svetinjama.” ⁵ Potom izmjeri zid Doma: šest lakata. Pobočne prostorije bijahu široke četiri lakta, sve oko Doma. ⁶ Pobočne prostorije bijahu jedna nad drugom, bijaše ih trideset na tri boja. U hramskom zidu bijahu, sve uokolo, zasjeci da prihvate pobočne prostorije. Tako one ne bijahu ugrađene u hramski zid. ⁷ Širina se prostorija povećavala od boja do boja, jer su one

sve uokolo, na bojeve, okruživale Dom, a Dom je, kako se uzlazilo, ostavljao sve širi prostor. S najdonjeg se boja uzlazilo na najgornji kroza srednji. ⁸ Onda vidjeh sve oko Doma neku uzvisinu. Osnove pobočnih prostorija: cijela trska, šest lakata. ⁹ Debljina vanjskoga zida pobočnih klijeti: pet lakata. Prolaz između pobočnih prostorija Doma ¹⁰ i klijeti bijaše, sve uokolo Doma, dvadeset lakata širok. ¹¹ Iz pobočne prostorije izlažahu na prolaz jedna vrata prema sjeveru i jedna prema jugu. Prolaz bijaše širok pet lakata svud uokolo. ¹² Zdanje što zatvaraše ograđeni prostor sa zapada bijaše široko sedamdeset lakata, a zid te građevine posvud uokolo bijaše debeo pet lakata i dugačak devedeset lakata. ¹³ On izmjeri Dom: bijaše dugačak stotinu lakata. Ograđeni prostor, zdanje mu i zidovi, stotinu lakata dužine. ¹⁴ Širina pročelja Doma s ograđenim prostorom prema istoku: sto lakata. ¹⁵ On izmjeri dužinu zdanja duž ograđenog prostora što bijaše straga i hodnike s jedne i s druge strane: stotinu lakata. Unutrašnjost Hekala, trijemovi predvorja, ¹⁶ pragovi, prozori s rešetkama i hodnici na sve tri strane uokolo, nasuprot pragovima, bijahu sve uokolo drvetom obloženi od zemlje do prozora. Prozori su bili zastrti. ¹⁷ Od ulaza sve do unutrašnjosti Doma, a tako i izvana te po svem zidu uokolo, iznutra i izvana, ¹⁸ bijahu likovi kerubina i palma. Po jedna palma između dva kerubina, a svaki kerubin imaše dva lica: ¹⁹ prema palmi s jedne strane lice čovječje, a prema palmi s druge strane lice lavlje.

Tako bijaše po svemu domu sve uokolo: ²⁰ od zemlje do ponad vrata bijahu izdjeljani kerubini i palme, a tako i po zidu Hekala. ²¹ Dovratnici Hekala bijahu četverouglasti. ²² Pred Svetištem nešto kao žrtvenik od drveta: tri lakta visok, dva lakta dugačak i dva lakta širok. Uglovi mu, podnožje i stranice bijahu od drveta. I čovjek mi reče: "Evo stola koji je pred licem Jahvinim!" ²³ I Hekal i Svetište imahu po dvojna vrata, ²⁴ a svaka vrata po dva krila što se obrtahu: dva krila u jednih i dva krila u drugih vrata. ²⁵ A na vratima Hekala bijahu izdjeljani kerubini i palme, kao što bijahu izdjeljani i po zidovima. Izvana pred trijemom bijaše drvena nadstrešnica. ²⁶ Prozori s rešetkama i palme bijahu s jedne i s druge strane na trijemu, u pobočnim prostorijama Doma i na nadstrešnici.

42

¹ A zatim me povede na sjever, u vanjsko predvorje, i dovede me do prostorija nasuprot ograđenom prostoru, nasuprot zdanju prema sjeveru. ² Pročelje im sa sjeverne strane bijaše dugo sto lakata, a široko pedeset lakata. ³ Nasuprot vratima unutrašnjeg predvorja i nasuprot pločniku vanjskoga predvorja bijahu hodnici jedan prema drugome na tri boja. ⁴ Pred prostorijama bijaše prolaz prema unutrašnjosti - deset lakata širok i sto lakata dugačak. Vrata im bijahu okrenuta na sjever. ⁵ Gornje prostorije, jer im prostor oduzimahu hodnici, bijahu manje od donjih i srednjih. ⁶ Jer bijahu na tri boja, ali ne imahu stupova kao u predvorju.

Zato gornje prostorije bijahu uže od donjih i srednjih. ⁷ Vanjski zid, duž klijeti, prema vanjskom predvorju, ispred klijeti, bijaše dugačak pedeset lakata. ⁸ Jer dužina klijetima vanjskoga predvorja bijaše pedeset lakata, a onima pred Hekalom sto lakata. ⁹ U tih prostorija bijaše ulaz s istoka onomu tko im prilazi iz vanjskog predvorja. ¹⁰ Po širini zida predvorja prema istoku, pred ograđenim prostorom i pred samim zdanjem, bijaše još prostorijÄa. ¹¹ Pred njima bijaše prolaz kao ispred klijeti smještenih prema sjeveru: jednake dužine i jednake širine; i svi im izlazi, raspored i vrata bijahu jednaki. ¹² Bili su kao ulazi u klijeti što bijahu prema jugu: ulaz na početku svakog prolaza, nasuprot zidu zdanja, prema istoku onomu tko bi u njih ulazio. ¹³ I reče mi: "Sjeverne i južne prostorije ispred ograđenog prostora jesu prostorije Svetišta: ondje svećenici koji prilaze Jahvi blaguju najveće svetinje. Oni će ovdje odlagati najveće svetinje, prinose, okajnice i naknadnice, jer je to mjesto sveto. ¹⁴ A kad svećenici budu ulazili, neće izlaziti iz Svetišta u vanjsko predvorje, nego će tu ostavljati odjeću u kojoj bijahu službu služili, jer je sveta, i oblačiti drugu odjeću da bi se mogli približiti mjestu određenu za narod." ¹⁵ Izmjerivši unutrašnjost Doma, izvede me na istočna vrata i izmjeri sve uokolo. ¹⁶ Mjeračkom trskom izmjeri istočnu stranu: bijaše pet stotina trska, mjeračkih trska, ¹⁷ a zatim se okrenu i izmjeri sjevernu stranu: bijaše pet stotina trska, mjeračkih trska. ¹⁸ Tada

se okrenu na južnu stranu i izmjeri: pet stotina trska, mjeračkih trska. ¹⁹ Potom se okrenu na zapadnu stranu i izmjeri: pet stotina trska, mjeračkih trska. ²⁰ On izmjeri zid na sve četiri strane uokolo: bijaše pet stotina trska dugačak i pet stotina širok. Odvajao je sveto mjesto od nesvetoga.

43

¹ Zatim me povede k vratima što gledaju na istok. ² I gle, Slava Boga Izraelova dolazi od istoka; šum joj kao šum velikih voda: i zemlja se sjala od slave njegove. ³ To viđenje koje gledah bijaše kao viđenje što ga vidjeh kad dođoh da uništim grad i kao viđenje koje vidjeh na rijeci Kebaru. Padoh ničice. ⁴ A Slava Jahvina uđe u Dom na vrata koja gledaju na istok. ⁵ Tada me duh podiže i odvede u unutrašnje predvorje. I gle: Dom bijaše pun Slave Jahvine. ⁶ I čuh glas koji mi iz Doma govori, a kraj mene netko stajaše. ⁷ I reče mi: “Sine čovječji, ovo je mjesto mojega prijestolja, ovo je mjesto stopa mojih nogu: ovdje ću, posred sinova Izraelovih, prebivati zauvijek. Izraelov dom neće više oskrvnjivati moje sveto ime - ni oni ni njihovi kraljevi - svojim bludništvom i truplima svojih kraljeva: ⁸ stavili su svoj prag do moga, svoje dovratnike do mojih, tako da je bio samo zid između mene i njih, i oskrvnjivali su moje sveto ime gnusobama koje počinise. I zato ih zatrijeh u svojem gnjevu. ⁹ Sada će oni ukloniti daleko od mene svoje bludništvo i trupla svojih kraljeva, a ja ću zauvijek prebivati posred

njih. ¹⁰ Sine čovječji, pokaži domu Izraelovu ovaj Dom da se posrame sa svojih bezakonja. Neka mu izmjere razmjere. ¹¹ Ako se posrame zbog svega što učiniše, opiši im Dom i njegove razmjere, njegove izlaze i ulaze, sve njegovo obličje, sve propise i sve zakone; upoznaj ih i nacrtaj im da vide i da čuvaju i provedu sve njegovo obličje i sve propise o njemu. ¹² A ovo je zakon za Dom: navrh gore, sav prostor uokolo, bit će najsvetija svetinja. ¹³ Ovo su mjere žrtvenika, na laktove - a lakat je ovdje jedan lakat i pedalj: podnožje žrtvenika lakat dugo, lakat široko; obrub kojim je obrubljen uokolo - jedan pedalj. Visina žrtvenika: ¹⁴ od podnožja na zemlji do donjega pojasa žrtvenika - dva lakta, a u širinu jedan lakat; od manjeg pojasa do većega četiri lakta, a u širinu jedan lakat. ¹⁵ A samo žrtvište: četiri lakta višoko. A sa žrtvišta dižu se uvis četiri roga. ¹⁶ Žrtvište: dvanaest lakata dugo, dvanaest lakata široko, četvorina, na sve četiri strane. ¹⁷ A pojas: četrnaest lakata dug i četrnaest lakata širok, na četiri strane; njegov rub uokolo pol lakta, a podnožje oko njega uokolo jedan lakat; stepenice mu gledaju na istok.” ¹⁸ I reče mi: “Sine čovječji, ovako govori Jahve Gospod: 'Ovo su propisi žrtveni po kojima se u svoje vrijeme mora podići žrtvenik da se na njemu prinose paljenice i da se po njemu škropi krvlju. ¹⁹ Svećenicima levitima, potomcima Sadokovim, koji pristupaju k meni da mi služe - riječ je Jahve Gospoda - dat ćeš june za žrtvu okajnicu. ²⁰ Uzet ćeš njegove krvi

i njome pomazati četiri roga žrtvišta i četiri ugla pojasa i obrub sve uokolo da okajnicom pomiriš žrtvenik. ²¹ Zatim uzmi june i spali ga na odijeljenom mjestu Doma, izvan Svetišta. ²² Sutradan prinesi jarca bez mane kao okajnicu, neka se njime okaje žrtvenik kao što je okajan junetom. ²³ A kad ga okaješ, prinesi junca bez mane i ovna bez mane iz stada: ²⁴ prikaži ih pred Jahvom, a svećenici neka ih pospu solju i neka ih prinesu kao paljenicu Jahvi. ²⁵ Sedam dana svaki dan prinesi jednog jarca za grijeh; i neka se prinese june i ovan iz stada, oba bez mane. ²⁶ Sedam dana neka se pomiruje žrtvenik i neka se čisti i posvećuje. ²⁷ Pošto se navrše ti dani, od osmoga dana unapredak neka svećenici žrtvuju na žrtveniku vaše paljenice i pričesnice; i omiljet ćete mi' - riječ je Jahve Gospoda.”

44

¹ Potom me odvede natrag k izvanjskim vratima Svetišta, koja gledaju na istok: bijahu zatvorena. ² I reče mi Jahve: “Ova će vrata biti zatvorena; neka se ne otvaraju i nitko neka ne ulazi na njih, jer ja, Jahve, Bog Izraelov, kroz njih prođoh - zato neka budu zatvorena. ³ Samo knez, jer je knez, smije sjesti tu i blagovati pred Jahvom; tada neka uđe kroz trijem vrata i istim putem neka izađe.” ⁴ Zatim me odvede k sjevernim vratima pred Dom. Pogledah, i gle: Slava Jahvina bijaše napunila Dom Jahvin. Padoh ničice. ⁵ Jahve mi reče: “Sine čovječji, pomno pripazi, dobro gledaj i pažljivo poslušaj što ću ti reći o svim uredbama Doma Jahvina i o

svim njegovim zakonima. Dobro pazi tko smije ući u Dom i tko je iz Svetišta odijeljen. ⁶ Reci rodu odmetničkom, domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Previše je već vaših gnusoba, dome Izraelov! ⁷ Uvodili ste tuđince, neobrezana srca i neobrezana tijela, te su ušli u moje Svetište i oskvrnuli moj Dom dok ste vi prinosili moj kruh i pretilinu i krv; i tako ste raskinuli moj Savez svim tim gnusobama. ⁸ Niste sami čuvali moje svetinje, nego ste njih namjestili namjesto sebe kao čuvare u mojem Svetištu.' ⁹ Ovako govori Jahve Gospod: 'Nijedan tuđinac, neobrezana srca i neobrezana tijela, da više ne ulazi u moje Svetište - nijedan tuđinac koji živi među sinovima Izraelovim. ¹⁰ A leviti koji su se udaljili od mene, kad je ono Izrael odlutao od mene za svojim kumirima, snosit će svoje bezakonje. ¹¹ Služit će u Svetištu samo kao stražari na vratima Doma i kao posluga Domu: klat će narodu paljenice i druge žrtve i bit će mu na službu. ¹² Služili su im pred njihovim kumirima i tako naveli Dom Izraelov na bezakonje. Zato podigoh ruku na njih - riječ je Jahve Gospoda - da snose svoje bezakonje. ¹³ Više neće pristupati k meni da mi služe kao svećenici i neće više prilaziti mojim najsvetijim svetinjama, nego će snositi svoju sramotu i gnusobe koje počinise. ¹⁴ Postavit ću ih da u Domu rade svaki posao i sve što treba u njemu svršiti. ¹⁵ Svećenici leviti, potomci Sadokovi, koji su mi vjerno služili u mojem Svetištu kad su ono sinovi Izraelovi odlutali od mene - oni smiju pristupati k meni da mi služe: služit će preda mnom prinoseći mi

pretilinu i krv - riječ je Jahve Gospoda. ¹⁶ Oni smiju ulaziti u moje Svetište i pristupati k mojem stolu da mi služe i da vrše službu. ¹⁷ Kad budu ulazili na vrata unutrašnjega predvorja, neka obuku lanene haljine: neka ne bude na njima ništa vuneno kad služe na vratima unutrašnjega predvorja i Doma. ¹⁸ Na glavama neka nose lanene kape, oko bokova gaće lanene: neka se ne pašu ničim od čega bi se znojili. ¹⁹ Kad izlaze u vanjsko predvorje k narodu, neka svuku haljine u kojima su služili i neka ih ostave u prostorijama Svetišta, a neka obuku druge haljine, da ne posvete puk svojim haljinama. ²⁰ I neka ne briju glave, a ni bujne kose neka ne puštaju, nego neka strigu kosu. ²¹ I nijedan svećenik, kad mu je poći u unutrašnje predvorje, neka ne pije vina. ²² Neka se ne žene udovicom ili puštenicom nego samo djevojkom iz roda Izraelova ili udovicom svećenikovom. ²³ Neka mi narod uče razlikovati sveto od nesvetoga, lučiti nečisto od čistoga. ²⁴ U parnicama oni neka budu suci: neka sude po mojim zakonima; i neka čuvaju zakone i uredbe o svim mojim blagdanima i neka svetkuju moje subote. ²⁵ K mrtvacu neka ne prilaze da se ne okaljaju; samo za ocem i za majkom, za sinom i kćerju, za bratom i sestrom još neudatom smiju se okaljati. ²⁶ Pošto se nakon toga koji očisti, neka mu se broji sedam dana: ²⁷ a onda kad uđe u Svetište, u unutrašnje predvorje da služi u Svetištu, neka prinese žrtvu okajnicu - riječ je Jahve Gospoda. ²⁸ Njima ne pripada nikakva baština - ja sam njihova baština; i zato im ne dajte nikakva posjeda

u Izraelu - ja sam posjed njihov. ²⁹ Hranit će se od žrtava prinostnica, okajnica i naknadnica, i sve zavjetovano u Izraelu njima pripada. ³⁰ Najbolje od svih vaših prvina i od svih vaših prinosa koje ćete prinositi pripada svećenicima; njima ćete davati i najbolje brašno, da blagoslov počiva na vašim domovima. ³¹ Svećenici ne smiju jesti mesa od uginulih i razderanih životinja - bilo od ptica ili stoke.

45

¹ Kad budete zemlju ždrijebom dijelili u baštinu, prinesite kao prinos pridržan Jahvi jedan sveti dio zemlje, dugačak dvadeset i pet tisuća lakata, širok deset tisuća; to neka bude sveto područje uzduž i poprijeko. ² Od toga neka bude za Svetište četvorina od pet stotina lakata i čistina od deset lakata uokolo. ³ Od toga područja izmjeri u dužinu dvadeset i pet tisuća lakata, a u širinu deset tisuća: tu neka bude Svetište - Svetinja nad svetinjama. ⁴ Taj sveti dio zemlje pripada svećenicima koji služe u Svetištu i koji pristupaju k Jahvi da mu služe: tu neka im bude mjesto za kuće; i to neka je sveto mjesto koje pripada Svetištu. ⁵ Dvadeset i pet tisuća u dužinu i deset tisuća u širinu neka bude levitima koji služe Domu: neka ondje sagrade gradove u kojima će stanovati. ⁶ Za posjed gradu dodijelite pet tisuća lakata u širinu i dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu usporedno sa svetim područjem: to će pripadati svemu domu Izraelovu. ⁷ Knezu pripada dio s obje strane svetoga područja i gradskoga posjeda -

duž svetoga područja i duž gradskoga posjeda - od zapadne strane prema zapadu i od istočne strane prema istoku, a dužina neka bude jednaka svakom tom dijelu, od zapadne do istočne granice. ⁸ To neka bude njegova zemlja, posjed u Izraelu, da knezovi više ne tlače narod moj i da zemlju dadu domu Izraelovu po plemenima.' ⁹ Ovako govori Jahve Gospod: 'Dosta je, knezovi Izraelovi! Okanite se nasilja i pljačke i vršite zakon i pravdu; izbavite narod moj od svojih tražbina - riječ je Jahve Gospoda. ¹⁰ Mjerite pravom mjerom: pravom eфом i pravim batom. ¹¹ Efa i bat neka jednako hvataju: bat neka iznosi desetinu homera i efa desetinu homera - neka im mjera bude prema homeru. ¹² Šekel neka bude dvadeset gera; mina neka vam bude dvadeset šekela, dvadeset i pet šekela i petnaest šekela. ¹³ Ovo je prinos koji ćete prinostiti: šestinu efe od svakoga homera pšenice i šestinu efe od svakoga homera ječma. ¹⁴ A za ulje ova je uredba: desetina bata od svakoga kora - deset bata jedan je kor. ¹⁵ Od svakoga stada od dvije stotine ovaca sa sočnih izraelskih pašnjaka po jednu ovcu za žrtvu prinosnicu, paljenicu i pričesnicu - vama za pomirenje - riječ je Jahve Gospoda. ¹⁶ Sav narod zemlje duguje ovaj prinos knezu Izraelovu. ¹⁷ A knez je dužan davati žrtve paljenice, prinosnice i ljevanice za svetkovine i za mlađake, za subote i blagdane doma Izraelova: on neka se postara za okajnicu, za pomirnicu, prinosnicu, paljenicu i pričesnicu za pomirenje doma Izraelova.' ¹⁸ Ovako govori Jahve Gospod:

'Prvoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu, uzmi june bez mane i okaj njime Svetište. ¹⁹ Svećenik neka uzme krvi te žrtve okajnice i neka njome pomaže dovratnike Doma i sva četiri ugla pojasa žrtveničkoga i dovratnike vrata unutrašnjega predvorja. ²⁰ Tako neka učini i sedmoga dana istoga mjeseca za svakoga koji je sagriješio iz slabosti i neznanja. Tako ćete dovršiti pomirenje Doma. ²¹ Prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu, svetkujte Pashu, sedmodnevni blagdan, kad se blaguju beskvasni hljebovi. ²² Toga dana neka knez za se i za sav puk zemlje prinese june za okajnicu. ²³ Sedam dana blagdana neka prinosi za paljenicu Jahvi sedam junčića i sedam ovnova bez mane - svaki dan tih sedam dana - i svaki dan jarca kao okajnicu. ²⁴ A kao prinosnicu neka prinese efu po svakom juncu i efu po ovnu i hin ulja na svaku efu. ²⁵ Sedmoga mjeseca, petnaestoga dana u mjesecu, neka o blagdanu isto toliko prinosi sedam dana: isto toliko okajnica, paljenica, prinosnica i ulja.'

46

¹ Ovako govori Jahve Gospod: 'Vrata unutrašnjega predvorja, koja gledaju na istok, neka budu zatvorena šest radnih dana, a neka se otvaraju u dan subotnji; i u dan mlađaka neka se otvaraju. ² Knez neka ulazi kroz njihov trijem i neka stane kod dovratnika; svećenici će tada prinijeti njegovu paljenicu i pričesnicu, a on će se pokloniti na pragu vrata i izaći. Neka se vrata ne zatvaraju do večeri. ³ Na ulazu istih vrata subotom i na mlađake klanjat će se Jahvi

puk zemlje. ⁴ Paljenica koju će knez subotom prinositi Jahvi neka bude: šest jaganjaca bez mane, ovan bez mane. ⁵ A prinosnica neka bude efa po ovnu, a po jaganjcu koliko i kako tko može i hin ulja po efi. ⁶ Na dan mladaka neka se prinese june bez mane, šest jaganjaca i ovan bez mane. ⁷ A za prinosnicu neka se prinese efa po junetu, efa po ovnu, a po jaganjcu koliko tko može i hin ulja po efi. ⁸ Kad knez bude ulazio, neka ulazi kroz trijem vrata i istim putem neka izlazi. ⁹ A kad puk zemlje o blagdanima dolazi pred Jahvu, onaj koji na sjeverna vrata uđe da se pokloni neka izađe na južna, a tko uđe na južna neka izađe na sjeverna: neka se ne vraća na vrata na koja je ušao, nego neka izađe na suprotna. ¹⁰ I knez neka bude s njima: kad oni ulaze, neka i on uđe i neka izađe kad oni izlaze. ¹¹ O blagdanima i svetkovinama neka se kao prinosnica prinese efa po juncu i efa po ovnu, a po jaganjcu koliko tko može i hin ulja po efi. ¹² Kad knez želi prinijeti dobrovoljnu paljenicu ili dobrovoljnu pričesnicu Jahvi, neka mu se otvore vrata koja gledaju na istok, pa neka prinese paljenicu i svoju pričesnicu kao na dan subotnji; potom neka iziđe, a kad iziđe, neka se zatvore vrata. ¹³ Svaki dan prinijet ćeš Jahvi za paljenicu janje od godine, bez mane; prinijet ćeš ga svako jutro. ¹⁴ A kao prinosnicu na nj prinesi svako jutro šestinu efe i trećinu hina ulja da se poškropi najfinije brašno; to neka bude svagdašnji prinos Jahvi po vječnoj uredbi. ¹⁵ Treba dakle prinijeti jagnje, prinos-

nicu i ulje svako jutro kao svagdašnju žrtvu paljenicu.' ¹⁶ Ovako govori Jahve Gospod: 'Dadne li knez dar komu svom sinu od svoje baštine, taj će dar pripasti njima u posjed kao baština. ¹⁷ Ako li od svoje baštine dade dar komu svom sluzi, tome će to pripadati do otpusne godine, a potom neka se vrati knezu; baština pripada samo kneževim sinovima. ¹⁸ Knez ne smije prisvojiti ništa od baštine naroda, pljačkajući narodni posjed. Sinovima svojim neka dade baštinu od svojega posjeda, da se ne raspe narod potjeran sa svojega posjeda.'" ¹⁹ Zatim me odvede kroz ulaz kraj vrata, u svećeničke prostorije Svetišta što gledaju na sjever. I gle: ondje, u dnu, prema zapadu, jedan prostor! ²⁰ I reče mi: "Ovo je mjesto gdje će svećenici kuhati žrtve naknadnice i okajnice i žrtvu pomirnicu, gdje će peći prinosnice da ih ne iznose u vanjsko predvorje te ne posvete naroda." ²¹ Potom me izvede u vanjsko predvorje i provede kraj četiri ugla predvorja, i gle, u svakom uglu predvorja bijaše malo predvorje. ²² Ta mala predvorja u četiri ugla predvorja bijahu četrdeset lakata dugačka, trideset široka - sva četiri istih razmjera; ²³ sva četiri zidom opasana, a pod zidom sve uokolo bijahu sagrađena ognjišta. ²⁴ I reče mi: "To su kuhinje gdje će sluge Doma kuhati puku žrtve."

47

¹ Zatim me odvede natrag k vratima Doma. I gle: voda izvirala ispod praga Doma, prema istoku - jer pročelje Doma bijaše prema istoku - i voda otječe ispod desne strane Doma, južno od

žrtvenika. ² Zatim me izvede na sjeverna vrata i provede me uokolo vanjskim putem k vanjskim vratima koja gledaju na istok. I gle, voda izvirala s desne strane. ³ Čovjek pođe prema istoku s užetom u ruci, izmjeri tisuću lakata i prevede me preko vode, a voda mi sezaše do gležanja. ⁴ Ondje opet izmjeri tisuću lakata i provede me preko vode, a voda bijaše do koljena. I opet izmjeri tisuću lakata i prevede me preko vode što bijaše do bokova. ⁵ Opet izmjeri tisuću lakata, ali ondje bijaše potok koji ne mogoh prijeći jer je voda nabujala te je trebalo plivati: bijaše to potok koji se ne može prijeći. ⁶ I upita me: "Vidiš li, sine čovječji?" I odvede me natrag, na obalu potoka. ⁷ I kad se vratih, gle, na obali s obje strane mnoga stabla. ⁸ I reče mi: "Ova voda teče u istočni kraj, spušta se u Arabu i teče u more; a kad se u more izlije, vode mu ozdrave. ⁹ I kuda god potok protječe, sve živo što se miče oživi; i bit će vrlo mnogo riba, jer kamo god dođe ova voda, sve ozdravi i oživi - kuda god protječe ovaj potok. ¹⁰ I ribari će ribariti duž mora: od En Gedija do En Eglajima sušit će se mreže; i bit će vrlo mnogo svakovrsnih riba kao u Velikom moru. ¹¹ A močvare onoga mora i njegove bare neće ozdraviti: bit će za sol. ¹² Duž potoka na obje strane rast će svakovrsne voćke: lišće im neće otpadati i s njih neće nestajati ploda; svakog će mjeseca roditi novim plodom jer im voda dotječe iz Svetišta. Plod će njihov biti za jelo, a lišće za lijek'. ¹³ Ovako govori Jahve Gospod: 'Ovo su granice u kojima ćete podijeliti zemlju

u baštinu među dvanaest plemena Izraelovih - Josipu dva dijela. ¹⁴ Svakom će od vas pripasti podjednako od zemlje koju se zakleh dati vašim ocima, a vama će pripasti u baštinu. ¹⁵ Ovo su, dakle, granice zemlje: na sjeveru, od Velikoga mora put Hetlona do Ulaza u Hamat: Sedad, ¹⁶ Berota, Sibrajim, između kraja damaščanskog i hamatskoga, i Haser Enon, prema granici hauranskoj. ¹⁷ Granica će se, dakle, protezati od mora do Haser Enona, kojemu je na sjeveru kraj damaščanski i hamatski - sjeverna strana. ¹⁸ Istočna strana: između Haurana i Damaska, između Gileada i zemlje izraelske, pa Jordanom kao granicom prema istočnomu moru do Tamara - istočna strana. ¹⁹ Južna strana: prema jugu od Tamara do Meripskih voda i Kadeša pa potokom prema Velikom moru - južna strana, prema jugu. ²⁰ A zapadna strana: granica je Veliko more pa do nadomak Ulaza u Hamat - zapadna strana. ²¹ Tu zemlju razdijelite među sobom po plemenima Izraelovim. ²² Razdijelit ćete je ždrijebom u baštinu između sebe i između došljaka koji žive među vama i koji među vama djecu narodiše: i njih ćete smatrati domorocima među Izraelovim sinovima, da i oni dobiju ždrijebom baštinu među Izraelovim sinovima. ²³ Svakome tom došljaku dodijelite baštinu u plemenu u kojem živi - riječ je Jahve Gospoda.

48

¹ A ovo su imena plemenâa: od krajnjega sjevera put Hetlona prema Ulazu u Hamat i Haser Enon, od damaščanskoga kraja na sjeveru

duž Hamata, od istoka do zapada - dio Danov. ² Uz područje Danovo, od istoka do zapada - dio Ašerov. ³ Uz područje Ašerovo, od istoka do zapada - dio Naftalijev. ⁴ Uz područje Naftalijevo, od istoka do zapada - dio Manašev. ⁵ Uz područje Manašeovo, od istoka do zapada - dio Efrajimov. ⁶ Uz područje Efrajimovo, od istoka do zapada - dio Rubenov. ⁷ Uz područje Rubenovo, od istoka do zapada - dio Judin. ⁸ Uz područje Judino, od istoka do zapada neka bude pridržano područje koje ćete Jahvi prinijeti: dvadeset i pet tisuća lakata u širinu, a u dužinu kao svaki drugi dio, od istoka do zapada. U sredini neka bude Svetište. ⁹ To pridržano područje koje ćete Jahvi prinijeti neka bude dugačko dvadeset i pet tisuća lakata, široko deset tisuća. ¹⁰ To sveto, prineseno područje za svećenike neka bude na sjeveru dvadeset i pet tisuća lakata; prema zapadu široko deset tisuća, prema istoku široko deset tisuća; prema jugu dugačko dvadeset i pet tisuća. U sredini neka bude Jahvino Svetište. ¹¹ A posvećenim svećenicima, potomcima Sadokovim, koji su mi vjerno služili i nisu, kao leviti, zastranili kad su ono zastranili sinovi Izraelovi: ¹² njima će pripasti dio od toga najsvetijeg područja zemlje, uz područje levitsko. ¹³ A levitima, baš kao i području svećeničkom: dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu i deset tisuća lakata u širinu - ukupno dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu, deset tisuća u širinu. ¹⁴ Od toga se ništa ne smije prodati ni zamijeniti; ne smije se ni na koga

prenijeti ta prvina zemlje, jer je Jahvi posvećena. ¹⁵ Pet tisuća lakata u širinu, što ostane od onih dvadeset i pet tisuća, neka bude opće područje: za grad, za naselje i za čistinu. Grad neka bude u sredini. ¹⁶ Evo mjerĀa: sa sjevera četiri tisuće i pet stotina lakata; s juga četiri tisuće i pet stotina; s istoka četiri tisuće i pet stotina; sa zapada četiri tisuće i pet stotina. ¹⁷ A čistina oko grada: dvije stotine i pedeset lakata prema sjeveru, dvije stotine i pedeset prema jugu, dvije stotine i pedeset prema istoku, dvije stotine i pedeset prema zapadu. ¹⁸ Što ostane u dužinu, duž svetoga područja - deset tisuća lakata prema istoku i deset tisuća prema zapadu, duž svetoga područja - to neka bude za uzdržavanje onih koji sluŹe gradu. ¹⁹ Ti koji sluŹe gradu uzimat će se iz svih plemena Izraelovih. ²⁰ Sve, dakle, pridržano područje - dvadeset i pet tisuća lakata sa dvadeset i pet tisuća, u četverokut - prinijet ćete Jahvi: i sveto područje i posjed gradski. ²¹ Knezu pripada što preostane: s obje strane svetoga područja i posjeda gradskoga - prema istoku dvadeset i pet tisuća lakata, prema istočnoj strani, i prema zapadu dvadeset i pet tisuća lakata, prema zapadnoj strani, usporedno s drugim područjima - sve je to kneŹevo. A u sredini je sveto područje i Svetište Doma. ²² Od levitskoga posjeda i od posjeda gradskoga - koje je usred kneŹeva - i između Judina i Benjaminova područja: kneŹevo je. ²³ Ostala plemena: od istoka do zapada - dio Benjaminov. ²⁴ Uz područje Benjaminovo, od istoka do zapada

- dio Šimunov. ²⁵ uz područje Šimunovo, od istoka do zapada - dio Jisakarov. ²⁶ Uz područje Jisakarovo, od istoka do zapada - dio Zebulunov. ²⁷ Uz područje Zebulunovo, od istoka do zapada - dio Gadov. ²⁸ Uz područje Gadovo, na južnoj strani, prema jugu, ide granica od Tamara do Meripskih voda i Kadeša, pa potokom prema Velikome moru. ²⁹ To je zemlja koju ćete ždrijebom razdijeliti u baštinu plemenima Izraelovim, to su njihovi dijelovi - riječ je Jahve Gospoda. ³⁰ [30a] A ovo su gradska vrata ³¹ [31a] koja će se zvati po Izraelovim plemenima. [30b] Na sjevernoj strani - četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu - [31b] troja vrata: Vrata Rubenova, Vrata Judina, Vrata Levijeva. ³² Na istočnoj strani - četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu - troja vrata: Vrata Josipova, Vrata Benjaminova, Vrata Danova. ³³ Na južnoj strani - četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu - troja vrata: Vrata Šimunova, Vrata Jisakarova, Vrata Zebulunova. ³⁴ Sa zapadne strane - četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu - troja vrata: Vrata Gadova, Vrata Ašerova, Vrata Naftalijeva. ³⁵ Sve uokolo: osamnaest tisuća lakata. A ime će gradu unapredak biti: 'Jahve je ovdje.'"

cviii

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7